

KOMMUNISTISK POLITIK

MANNEKEN PIS 2004

Nr. 9

8. årg.
2004

24. april -
7. maj

Støttepris 12 kr.

TEMA: COLOMBIA - UNDERTRYKKELSE OG MODSTAND

- I den irakiske suppegryde s. 2 ● Busharon og FN s. 3 ●
- 'Alle må vælge: Hvem er man med?' s. 4 ● EUfanternes kirkegård s. 6 ●
- Fælles kamp mod unionsforfatning s. 7 ● OK04: Knebent ja til elendigt resultat s. 8 ●
- Hvad er Europæisk VenstreParti? s. 10 ● Bag Kassen s. 11 ●
- Verdenstribunalet om Irak s. 12 ● Iraks folk har rejst sig for at befri Irak s. 14 ●
- Verdens største lejevåben s. 17 ● "Falske" masseødelæggelsesvåben s. 19 ●
- 23 spørgsmål om 9/11 s. 20 ● Debat s. 22 ● Det skrøbelige JA s. 24 ●

I den irakiske suppegryde

KOMMUNISTISK POLITIK

Avisen International Herald Tribune har bragt en ikke specielt flatterende artikel om den danske statsminister: 'Endnu en regeringsleder, der bliver kogt i den irakiske suppegryde', hedder den (20.04). Anders Foghs situation bedømt af international avis:

'Transatlantiker, gæst i Det Hvide Hus, den første ikke-socialistiske leder i sit land i næsten et årti, krigsførende i Irak med 510 kamptropper, et lommekampskib og ubåd i den amerikansk-ledte krig – som Tony Blair i UK eller hans kolleger i Polen er Rasmussen i svare vanskeligheder'.

Den fyrede FE-major Frank Grevil trådte frem som 'whispeblower' – som manden der lækkede de officielle hemmeligheder – og sagen tvang regeringen til (i beskåret form) at offentliggøre efterretningsrapporterne op til Irak-krigens udbrud.

Offentliggørelsen viste to ting:

At Fogh løj uhæmmet, da han påstod, at 'det er ikke noget vi tror, vi ved, at Saddam Hussein besidder masseødelæggelsesvåben'.

Og at Forsvarets Efterretningstjeneste tog eklatant fejl, da væsenet påstod, at Saddam Hussein sandsynligvis besad kemiske og bakteriologiske våben og kapacitet til at fremføre dem.

Statsministeren løj, og efterretningstjenesten viderekolporterede løgne fra sine kilder, de allierede efterretningstjenester.

Det hele er en særdeles pinlig affære for dem begge - for en halvlammet regering og for et væsen, der trives bedst i skyggerne. De har sendt spionen ud i kulden, men er selv kommet i den varme gryde.

Det er alt sammen rigtig underholdende. Men spørgsmålet om hvilket løgngrundlag Fogh og Co. sendte Danmark i krig på kan let komme til at overskygge et andet nok så relevant og ulige mere aktuelt spørgsmål – nemlig *Hvad pokker laver de danske tropper i Irak nu?*

Det irakiske folk har med sin opstand i april fået verden til at forstå, at besættelsesmagten er uønsket i Irak og vil blive bekæmpet, indtil den er væk. Uanset knusende militær overlegenhed vil krigskoalitionen ikke kunne sejre mod et folk, der slås med bare næver og primitive våben, fordi de kæmper

for deres ret, for frihed og uafhængighed.

Irakerne finder sig ikke i at være besat – uanset alle besættelsesmagts fraser og løfter.

De er gået fra passiv modstand til aktiv modstandskamp. Det burde være til at forstå også for en statsminister, der har erklæret sig som beundrer af den danske modstand mod en anden besættelsesmagt.

Men Fogh holder ikke op med at lyve. Det er nærmest blevet til en besættelse hos ham. Han bliver ved med at lade som om de danske kamptropper ikke deltager i den amerikanske terror mod irakerne, men hjælper med 'demokrati' og 'genopbygning'.

Han var med fra krigens start, en af de få trofaste Bush-allierede, som var parat til at ofre ungt dansk blod fra begyndelsen – og vil blive ved til det endelige nederlag, hvis det står til ham.

Da krigen officielt blev erklæret for afsluttet for næsten et år siden, sendte mange lande kontingenter til besættelsen, i den ene eller anden 'militære' eller 'humanitære' funktion – hvad der kommer ud på ét.

Nu er besættelseskoalitionen ved at smuldre. Spanien har forladt den. Honduras, Den Dominikanske Republik, Nicaragua følger efter. Polen, Norge, Thailand planlægger deres exit. Andre tilbagekalder deres løfter om deltagelse.

Aggressionskrig er krigsforbrydelse efter international ret. Aggressorer og ulovlige besættelse er pligtige til at betale krigsskadeserstatninger, efter samme internationale ret.

Vi bør ikke diskutere, om Fogh er en løgner – det véd vi – men hvordan han straffes efter international ret. Vi bør diskutere, at Danmark skal betale for de skader, vi har påført Irak gennem en tøjlesløs krig. Især bør vi LIGE NU sørge for, at Danmark følger de andre lande ud af Irak, og trækker soldaterne hjem. Bidrage hvad vi kan til at bringe besættelsen til ophør.

Alle progressive kræfter, venstrekræfterne, de intellektuelle, har endnu en pligt: åbent at udtrykke støtte til den retfærdige og legitime irakiske modstandskamp!

Redaktionen 20. april 2004

KOMMUNISTISK
POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Ved Sønderport 18
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og fredag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk
APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 175 kr.
År (26 nr.) 300 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 30. april 2004

Busharon og FN

USA's venner indkaldes med jævne mellemrum til Det Hvide Hus.

Nogle kommer der hyppigere end andre. De allernærmeste venner – Ariel Sharon og Tony Blair – kommer, når nye forbrydelser mod folkene skal sættes i værk.

Først var det Sharon. Han tog opmuntret derfra og myrdede den ny Hamas-leder Abd al-Aziz al-Rantisi. Før han kom til Washington havde han slået den lamme stifter af den palæstinensiske modstandsorganisation, Shaikh Ahmad Yasin, ihjel med en raket mod hans kørestol. De folkeretsstridige mord på politiske ledere fordømmes internationalt – men i FNs sikkerhedsråd blokerede USA med et veto for en fordømmelse.

Busharon har fundet ud af, at Israel som præmie for at trække sig tilbage fra Gaza skal kunne indlemme bosættelser på Vestbredden i Israel - i strid med talrige FN-resolutioner og fordømmelser af Israels aggression og besættelse af palæstinensiske områder.

De har også regnet ud, at fordrevne palæstinensere ikke skal have lov til at vende tilbage. Også det er i direkte modstrid med FNs anvisninger.

USA stiller ustandselig krav til diverse lande om at de skal skrotte atomprogrammer. Den israelske atomfysiker Mordechai Vanunu er efter 18 års fængsel for at have afsløret, at Israel besidder mængder af atomvåben, netop blevet løsladt. Den aggressive atommagt Israel finansieres, udrustes og beskyttes af USA.

Busharon griner af det impotente FN.

De griner ikke af det palæstinensiske folks intifada. Den har bragt Israel og dets amerikanske bagmand i vanskeligheder. Det er den virkelige baggrund for, at Sharon må trække sig ud af Gaza. Det skjules med mord.

Så kom der et mellemspil. Som på bestilling op til mødet mellem Bush og Blair offentliggjordes et nyt bånd, angiveligt fra Osama bin-Laden. Det

kom med et tilbud, der kun kunne afslås: 'Våbenhvile' til 'europæere', der trak sig ud af konflikterne i Mellemøsten. Det vil sige, at han lovede, at der ikke ville forekomme flere attentater som i Madrid den 20. marts i disse lande.

Det blev selvfølgelig afvist, og de europæiske regeringer fik lejlighed til igen at erklære deres ubrydelige solidaritet med USA's globale 'krig mod terror'. FN og stort set alle andre kom med erklæringer om, at de ikke ville lade sig kue.

KOMMENTAR

Det forhindrede imidlertid ikke – selvom det var et af formålene – at Spanien trækker sine soldater ud af Irak, og at en række andre europæiske lande overvejer det. Krigskoalitionen i Irak smuldrer.

Derfor ankom også USA's vigtigste allierede og villigste redskab Tony Blair til møde med sin øverstbefalende. FN skal nu på banen i Irak, lød det samstemte budskab fra de to hvide krigshøvdinge. Den irakiske april opstand har for verden tydeliggjort, at amerikanerne og krigskoalitionen af det irakiske folk bliver opfattet og bekæmpet som det, den er: en besættelsesmagt, der under påskud af at ville 'indføre demokrati' i Irak (og

hele Mellemøsten) fører en brutal terrorkrig mod den irakiske befolkning for at røve de rige ressourcer.

Nu skal FN redde krigskoalitionen ud af den irakiske sump.

Der har længe bag kulisserne været lagt op til en internationalisering af besættelsen. FN's specielle udsending i Irak, Lakhdar Brahimi, foreslog, at et forretningsministerium udpeget af FN og USA skal overtage ledelsen af Irak, når den amerikanske administration angiveligt 'ophører' den 30. juni - og 'magten overdrages til irakerne'. En ny sikkerhedsrådsresolution skal 'legitimere' det.

Det er selvfølgelig fup. Amerikanerne bliver i Irak, og vil styre landet, nu ikke med den nuværende guvernør for krigskoalitionen Paul Bremer i spidsen, men med den nyudnævnte amerikanske ambassadør John Negroponte som den egentlige magthaver – en dyster skikkelse med en fortid som patron for dødspatrujer i Latinamerika og ambassadør for amerikanske veto'er i FN.

Busharon og Blair griner af det vilige FN. Det danske regeringsekko klasker lydigt hælene sammen og tilslutter sig begejstret den ny plan for 'demokrati' i Irak.

Den irakiske modstand har på forhånd erklæret, at den ikke vil acceptere en amerikansk besættelse, som foregår i FNs navn.

Det er en skummel plan, som ikke vil kunne undgå at ødelægge den sidste autoritet og legitimitet, FN måtte have tilbage. FN er i krise, fordi organisationen ikke kæmper for at sikre fred og forhindre aggressionskrig, men lader sig bruge som et redskab af USA, når det passer supermagten – og lader sig sætte til side, når det er i USA's interesse.

Busharon griner.

Folkeopstandene tørrer grinet af deres fjæs.

Dorte Grenaa:

'Alle må vælge: Hvem er man med? Hvis side er man på?'

Kommunistisk Politik har talt med APKs formand Dorte Grenaa op til 1. maj, arbejdernes internationale kampdag

- Det er tid for at gøre status, ridse perspektiverne op. Hvad er APKs budskab denne 1. maj?

- Var jeg helt ung, ville jeg måske sige, at verden ser temmelig surrealistisk ud. Kaotisk. Den ligner måske ikke det bedste sted for de ufødte børn.

Der er krig. Global krig. Verden gennemlever en af de mest ustabile perioder i årtier. Den er i oprør, dramaerne afløser hinanden. Millioner verden over har været på gaderne i protest mod magthaverne, mod krig, mod imperialismen.

"En afgørende periode for menneskeheden"

Hvad er det for en krig? Det er de riges krig mod verdens fattige overalt. Men det er også de manges opstand mod den ny verdensorden, imperialismen og de multinationale selskaber i 'terrorkrigens' og 'globaliseringens' navn påtvinger os. Det er klassekamp, klassekrig – arbejderne og de brede folkemasser mod krigsmagere og røveriske monopoler.

Det er en afgørende periode for menneskeheden. Lykkes det amerikanske projekt: skabelsen af et uindskrænket amerikansk verdensherredømme – det som er døbt *Project for the New Century* (PNAC) – vil det store flertal af verdens lande og folk blive holdt i lænker på ubestemt tid.

Alle ved, at det kunne være anderledes. At kloden er rig nok til alle sine beboere. Og alligevel er den et mareridt af krig, terror og elendighed for de fleste af dem.

Det giver en mægtig frustration, en mægtig undertrykt vrede. Og ikke bare hos de unge. Vi får krig i stedet for velfærd. Vi får terror i stedet for sociale fremskridt. Lig i stedet for liv.

Det er denne undertrykte vrede og frustration hos mange – og fortvivlelsen mod hos de mest udsatte – der giver en modstand mod

imperialismen, der har taget voldsom fart – og spænder fra den væbnede modstand i Irak, Palæstina og Colombia til de massive protestdemonstrationer og aktioner mange steder.

Det er et globalt opgør, som intet land, og ingen person, kan holde sig uden for eller ude af. Det griber ind i alles liv. Derfor må alle også vælge: Hvem er man med? Hvis side er man på?

APKs budskab denne 1. maj er meget simpelt: Det er imperialismen, der skal slås ned. Og det store flertal af os danskere skal være med ...

- Du har selv været meget aktiv i anti-krigsbevægelsen. Er det rigtigt at sammenligne VietNam og Irak?

Sammenligningen mellem Vietnam og Irak holder på mange felter. Men der er også forskelle. Der er så at sige endnu mere på spil omkring Irak. For det er prøvestenen på, om det vil lykkes USA-imperialismen at påtvinge sit globale herredømme. VietNam-krigen var også en imperialistisk krig, men i anden international situation.

'Irak er prøvestenen'

I Irak er ikke kun en regional situation på spil: den gælder ikke bare et enkelt land, eller hele Mellemøsten. Den har direkte globale implikationer. Og store konsekvenser for de internationale institutioner som FN, som ikke har forhindret krigen, og som står i fare for at blive brugt som et reaktionært redskab i USA's hænder, hvis Bush's og Blairs nye plan for at 'give FN en større rolle' i Irak går igennem.

Fælles kamp mod kapitalen

1. maj i fælledparken
bag frimurerlogen

**Mod Bush,
Fogh
og EU!**

Silas Ørting, tømrerlærling
Kasper Lyster, DKU
Repræsentant APK
Lars Grenaa, maleraktivist
Sammi Jawad, Komiteen for et Frit Irak

Arr. DKU og APK

Det er også derfor, at så mange kræfter, reaktionære og progressive, står i direkte konfrontation omkring Irak. Vi skal være den irakiske modstand dybt taknemmelig. Den – først og fremmest den – har sat en pæl i vejen for det amerikanske imperialistiske korstog, og skabt enorme problemer for alle krigsanstifterne og krigsforbryderne. Aznar er væk – Bush, Blair og Fogh er hårdt trængte.

En anden forskel er, at Danmark er direkte krigsdeltager. Deltager i en forbryderisk koalition. En besættelsesmagt i et ulovligt ærinde. Danske unges blod skal ofres for A.P. Møllers og krigsmagernes profitinteresser.

Der er en stor ubetalt regning. Ikke bare politisk: Krigsforbryderregeringen skal væk! Men Fogh og de danske krigsforbrydere skal også direkte stilles til regnskab som aggressor. Ifølge international ret har irakerne lov til at bekæmpe besættelsesmagten – og aggressorerne skal betale krigsskadeserstatninger for deres ulovlige krig. Irak er et smadret land.

- Hvilken betydning har den ny fredsbevægelse?

Den ny fredsbevægelse er også en bevægelse mod imperialistisk globalisering, og de sociale bevægelser, anti-globaliseringsbevægelserne, er også blevet antikrigsbevægelser. Det er en enormt positiv udvikling. Men bevægelsen må også udvikle sig videre: Det er ikke nok at kræve de danske tropper hjem og søge at undgå danske tab. Vi må også støtte den irakiske modstand – for den står i forreste linje i det, der er en fælles global kamp.

- Fogh-regeringen fører krig udadtil og indadtil, siger APK. Hvad betyder det?

At der er sammenhæng i tingene. Ideologisk er det det store nyliberale projekt, man prøver at realisere. Det betyder simpelthen 'alt for profitterne – lad arbejderne og det store flertal betale'. A.P. Møller er med Irak-krigen rykket op blandt verdens 100 rigeste. Det betaler irakerne for, det betaler du og jeg for.

Foghs klassekrig betyder at tage fra de mange, der ikke har, og give i pose og sæk til monopolerne og millionærerne. Det betyder krig i stedet for social udbygning, bomber i stedet for bøger, fængsler i stedet for skoler.

'Fogh skal væk'

Fogh-regeringen er ikke bare et lydigt redskab for Bush og hans flok af nykonservative krigsforbrydere. Han er også unionsbygger, ivrig tilhænger af Unionsstaten og den kommende Unionsforfatning, som cementerer EU på et nyliberalistisk og imperialistisk grundlag. Der er intet progressivt ved opbygningen af EU. Det er en historisk fejlkurs. APK støtter Folkebevægelsen mod EU ved det kommende EU-parlamentsvalg, som vil have forfatningen som et hovedtema. Vi ser det som en central opgave at slås for et Nej ved den kommende folkeafstemning om forfatningen.

Fogh-regeringen skal væk. Hans politik skal stoppes. Men vi advarer mod illusioner om det nuværende par-

lamentariske alternativ. Også Socialdemokrater og Radikale har stemt for danske tropper i Irak; også de er begejstrede tilhængere af Unionsprojektet. Også de er nyliberalister, der vil gennemføre en borgerlig politik – blot på en måde, så den ikke vækker samme vrede og de samme reaktioner hos de unge og blandt de arbejdende som Fogh og Co. gør det.

Efter vores mening bør SF og Enhedslisten gøre det til en absolut betingelse for at støtte en socialdemokratisk regering, at S og R kræver de danske tropper hjem fra Irak – straks.

Det, der først og fremmest er brug for, og det som APK arbejder for, er at opbygge en stærk folkelig modstand på alle områder – og et stærkt kommunistisk parti, som kan gå forrest i denne modstand. Og selvom vi har nået nogle resultater, er der enormt lang vej igen.

Fælles kamp mod kapitalen!

RØD 1. MAJ i MUNKEMOSE

MOD BUSH, FOGH og EU!

STOP BESÆTTELSEN AF IRAK! INVESTÉR I LIV OG VELFÆRD - IKKE I KRIG!

- NEJ TIL DANSK KRIGSOELTAGELSE
- FOR ET FRIT PALÆSTINA
- BEKÆMP IMPERIALISMEN
- NEJ TIL SLAVEARBEJDSMARKED
- NEJ TIL EU-FORFATNING - DANMARK UD AF EU
- SOCIALISME ER FREMTIDEN

PROGRAM KL. 12.00-17.00

Talere:

Lars Grenaa, DKU-Majoraktivist
Sammi Jawad, Komiteen Frit Irak
Naser Alsehli, Palæstinensisk Journalist
Eric Skytte, APK-Fyn
Ditte Staun, Folkebevægelsen Mod EU

Underholdning:

ROCK HARD POWER SPRAY
TROPICAL
KAPAU

Arr.: "Rød 1. Maj Komiteen" e-mail: roed_maj_munkemose@mail.tele.dk

Nedlæg EUfanternes kirkegård

I Danmark er Liste N en bred samling af kandidater med det tilfælles, at de går ind for at gå ud.

Til juni er der valg til europaparlamentet, stedet, hvor allerede udbrændte politikere tjener kassen i fem år. Eller rettere stederne, fordi man stadig flytter møderne rundt mellem Frankrig og Belgien.

Hvad kun få siger åbent, er, at EU-parlamentet først og fremmest er en mekanisme, EU har oprettet til bestikelse af den politiske elite i Europa. Vederlaget er det eneste, parlamentsmedlemmer har reel myndighed over.

Selv mange, der går ind for medlemskabet af den Europæiske Union, erkender åbent, at EU-parlamentet er penge ud af vinduet. En fup-institution, som man burde lukke, fordi den fra starten har været forkert. Strengt taget er den eneste type kandidat, man kan

stemme på, den, der går ind for at stoppe dette vanvid.

I Danmark er Liste N en samling af kandidater med det tilfælles, at de går ind for at gå ud. Men Liste N's egentlige styrke kommer fra forbindelsen med den aktive og konsekvente EU-modstand. Derfor er en stemme på Liste N en markering, der viser modstanden mod EU. Et valg, der viser fremad og ud af EU.

Unionsforfatningen valgtema

De vigtigste spørgsmål i valgkampen frem til juni bliver den nye unionsforfatning, der nu ligger i kuvøse hos det irske EU-formandskab, og den endelige optagelse af de 10 nye medlemslande 1. maj. Forfatningen vil forstærke alle de centralistiske og militaristiske træk ved unionen og give vetoret til de befolkningsmæssigt set store lande i EU, mens de nye lande vil forstærke

tendensen til at flytte industriarbejdspladser til områder, hvor omkostningerne er lavest, samt øge presset på lønninger og sociale sikringsordninger i f.eks. Danmark.

Hvordan valget går for unionsmodstanderne, kommer til at give et vigtigt fingerpeg om udfaldet ved den kommende folkeafstemning. Og dermed også for beslutningen om, hvornår afstemningen skal afholdes.

En stemme på Liste N er en stemme imod unionsforfatningen!

EU-Kommissionen til angreb på efterlønnen

EU-Kommissionen har netop vedtaget nye retningslinjer for beskæftigelsespolitikken, hvori kommissionen direkte opfordrer til afskaffelse af den danske efterlønsordning. I 2000 blev efterlønsordningen ændret efter pres fra blandt andre EU.

Den 7. april vedtog EU-kommissionen et 31-sider forhandlingsoplæg om EU's beskæftigelsespolitik med konkrete anbefalinger til medlemslandene. I papiret hedder det, at Danmark bør "følge en omfattende strategi for aktiv alderdom, herunder fjernelsen af resterende incitamentter til fortidspension, navnlig efterlønsordningen".

- Ordningen har altid været ildeset på de bonede gulve i Bruxelles, som gentagne gange har lagt pres på forring-

elser af velfærdsydelseerne i Danmark. Det bidrog blandt andet til Poul Nyrup Rasmussens forringelse af efterlønsordningen kort før årtusindskiftet, som han ellers havde givet højtidelige løfter om at værne om. Det kostede ham senere statsministerposten, udtaler Ole Krarup, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, og tilføjer:

- Når nu kommissionen går så åbent til angreb på efterlønnen, så rejser spørgsmålet sig: Hvilken straf skal vælgerne idømme EU? EU angriber dansk velfærd – det vil kommissærerne gøre klogest i at holde fingrene fra.

Også Junibevægelsen vender sig kraftigt mod kommissionens angreb på den danske efterlønsordning:

- Regeringen må sikre, at EU-kommissionen omgående sletter sin anbefaling til Danmark om at fjerne efterlønnen, siger Bent Hindrup Andersen.

- EU-kommissionens anbefaling af at stryge efterlønnen bringer flere hundrede tusinde danske efterlønsmodtagere økonomiske tryk i fare. Det er uacceptabelt, og vi forlanger, at regeringen beder EU-kommissionen blande sig uden om, fastslår Bent Hindrup Andersen.

- Vi har tidligere set at Folketinget gav efter for pres fra EU, da EU-kommissionen i december 1998 sendte et brev imod efterlønsordningen. Den sag skal bringes på plads med et pålæg fra den danske regering til EU-Kommissionen om at ændre anbefalingen. Og det skal være nu. Vi kan ikke vente og risikere, at den danske minister sælger efterlønnen et par dage efter EU-valget, siger Bent Hindrup Andersen.

EU's beskæftigelsesstrategi skal vedtages på EU-topmødet den 17.-18. juni i Bruxelles.

En forfatning for EU er på trapperne. Marxistisk-Leninistiske partier og organisationer i Europa har taget initiativ til følgende udtalelse:

Fælles kamp mod de europæiske monopolders forfatning

Efter de fascistiske bombeangreb i Madrid har regeringerne i Den Europæiske Union (EU) skruet op for tempoet for at få EU-forfatningen ratificeret og påtvinge folkene den. Trods alle indre modsætninger fortsætter Den Europæiske Unions udviklingsproces.

EU-forfatningen skærer nyliberalismens krav og diktater ud i sten og tvinger alle medlemsstaterne til at gøre den til deres egen grundlov. I alle lande indebærer dette mere privatisering og sociale nedskæringer, mere arbejdsløshed og fleksibilisering, mere udbytning og mindre arbejderbeskyttelse, i en generel bølge af social dumping.

Denne sociale dumping vil blive forstærket med udvidelsen af Unionen til lande i Østeuropa. De eneste, som drager fordel af denne politik, er de store aktionærer, de rige, som bliver endnu rigere.

Unionsforfatningen er også et redskab, som er indrettet til undertrykkelse af demokratiske rettigheder og progressive holdninger. Forfatningen indskrænker folkets muligheder i hvert enkelt land for at bestemme over sine egne anliggender og sin egen fremtid ved at give større magt til overnatio-

nale organer, styret af de store monopoler, som EU-kommissionen i Bruxelles. Selv om den formelt anerkender en medlemsstats ret til at udtræde af Unionen, vil forfatningen gøre det vanskeligere for de nationer, som ønsker at forlade Unionen, at udøve denne ret.

De europæiske stater følger den amerikanske imperialismes og dens 'anti-terrorisme'-retorik og får mere og mere præg af politistater, som udspionerer og overvåger borgerne, kriminaliserer alle former for folkelige protester og forstærker koordineringen af deres undertrykkelsesorganer.

Unionen opbygger sig som en fæstning over for de ikke-europæiske folk, som tvinges til at emigrere som følge af elendigheden og krigene, som det imperialistiske system har forårsaget.

Denne forfatning er også et led i opbygningen af en europæisk superstat, i konkurrence med andre imperialister, især den amerikanske imperialisme, vor tids største supermagt, som påtvinger sit herredømme gennem sin 'endeløse krig' over hele verden. Denne konkurrence betyder mere militær konfrontation, mere udplyndring af de undertrykte lande i

Afrika, Asien og Latin-Amerika. For at undertvinge andre og for at konkurrere med andre imperialistiske magter udvikler Den Europæiske Union en europahær og en europæisk våbenindustri, som sluger mængder af penge, viden og rigdom på bekostning af uddannelse, sundhed osv..

- **Vi siger nej til en Europahær**
- **Vi siger nej til EU-forfatningen som kun tjener de store monopolders interesser; en reaktionær grundlov rettet mod Europas folk, folkene i de undertrykte lande og alle verdens folk**
- **Vi kræver retten for folkene i de enkelte lande til at udtrykke deres mening om unionsforfatningen ved en folkeafstemning**
- **Vores svar på denne forfatning er international solidaritet og international klassekamp**
- **Vi kæmper for en verden befriet for imperialistiske undertrykkelseskrige**
- **Vi opfordrer arbejderne og folkene til at forkaste denne forfatning ved at sige utvetydigt NEJ**

April 2004

Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) Danmark - Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti (PCOF) - Den kommunistiske organisation Oktober, Spanien - ML-gruppen Revolution, Norge.

Partier som havde tilsluttet sig til udtalelsen pr. 10. april:

Tysklands Kommunistiske Parti (KPD) - Organisationen for Gendannelsen af Italiens Proletariats Kommunistiske Parti - Irans Arbejdets Parti.

ØSTJYSK POLITISK KONFERENCE

15. MAJ KL. 11 . 17

Ny Munkegade 13, 3

Internationalt Kulturcenter

Enhed mod Bush, Fogh og EU

Modstandskampen i Irak og dens internationale betydning. Solidaritet med Palæstina. Kampen mod Unionsforfatningen. Carl Madsen og det anti-monopolistiske demokrati. Den tiltagende fattigdom og kampen for anstændige levevilkår.

Oplæg og debat ved Dorte Grenaa, Klaus Riis, Kaj Rudi Rasmussen, Henning Påske m.fl.

OK2004: Knebent ja til elendigt resultat

Blot hver femte af de 650.000 arbejdere, der er omfattet af den ny treårige overenskomst, stemte JA til resultatet.

SiD, NNF og Blik & Rør stemte NEJ; men bliver alligevel pålagt resultatet.

Med en markant lav stemmedeltagelse på kun 37 pct. blev forligsmændens mæglingsskitse vedtaget med 57,5 pct. af de afgivne stemmer mod 42,5 pct. NEJ-stemmer. Mindre end 140.000 JA-stemmer blev altså udslagsgivende for de 650.000 stemmeberettigede, som resultatet vil gælde for de næste tre år.

Tre forbund stemte NEJ til resultatet. SiD (55,7 pct.), Nærings- og Nydelsesmiddelarbejdernes Forbund NNF (94,2 pct.) samt Blik & Rør (86 pct.). De markante NEJ-procenter, som tilmed for NNF's vedkommende skete på baggrund af en for forbundet rekordhøj stemmedeltagelse på næsten 80 pct., ryster ikke LO det mindste:

- Jeg er tilfreds med, at mæglingssforslaget er blevet godkendt. Resultatet af urafstemningen er den ultimative test af, om vi har forhandlet de rigtige ting hjem, og vi har nu fået at vide, at vi har

Ja-stemmer i LO- forbundene

Blik & Rør: 14 %
 EI-forbundet: 52,8 %
 FOA: 50,5 %
 Frisør: 94,7 %
 Funktionær: 78,6 %
 HK: 84,4 %
 Jernbane: 77 %
 KAD: 59,2 %
 Malerne: 57,8 %
 Metal: 64,1 %
 NNF: 5,8 %
 PMF: 90,9 %
 RBF: 87,6 %
 SiD: 44,3 %
 TIB: 69,2 %
 TL: 89,1 %

Kravene blev ikke opfyldt - og kampen mod en elendig overenskomst fortsætter

ramt rimeligt plet, udtalte en tydeligvis lettet LO-formand Hans Jensen kort efter offentliggørelsen af resultatet.

De helt igennem udemokratiske regler i forligsmændsloven pålægger de tre store forbund at skulle "leve" med resultatet, som medlemmerne af flere væsentlige årsager ikke er tilfredse med, de næste tre år. De rejste krav er overhovedet ikke blevet opfyldt:

110 kr. i mindsteløn, 12 kr. mere til lærlinge, 30 timers arbejdsuge for skifteholdsarbejdere og 35 timer for alle andre i en maksimal toårig overenskomstperiode er blevet reduceret til nogle krummer i en treårig periode, hvor arbejdsgiverne til gengæld har fået i pose og sæk. Det gælder eksempelvis yderligere fleksibilitet på arbejdstiden og muligheden for at afvikle overarbejde i forlængelse af konflikt uden overtidsbetaling.

Resultatet og periodens længde vil tilmed også have en afgørende afsmittende effekt for blandt andre 850.000 offentligt ansatte, der skal forhandle til næste år.

- Indholdsmæssigt er der ikke meget at juble over. Den lave stemmedeltagelse tyder på, at folk har haft svært ved at finde nogen forbedringer. Vi kan i hvert fald se, at der er lavtlønnede, der de næste tre år går for mindre end 100 kr. i timen. Skifteholdsarbejdere får fortsat for ringe kompensation, de unge halter langt bagud, og folk med fleksibel arbejdstid nedslides, mens arbejdsløsheden vokser. Denne overenskomst

rettede ikke op på det, udtaler initiativet OK 2004.

Forligsmændslovens udemokratiske regler

Hvis mæglingsskitserne var blevet forkastet med samme lave stemmedeltagelse og de modsatte antal for- og imod-stemmer, så ville forligsmændsloven betyde, at skitsen alligevel ville træde i kraft, idet der ved en stemmedeltagelse på mindre end 40 pct. kræves mindst 25 pct. NEJ-stemmer, før resultatet respekteres. Med andre ord kastes sofasterne i JA-skålen. Det modsatte gør sig imidlertid ikke gældende.

OK 2004 har deres egen klare udlægning af Forligsmænds spille-regler:

- Vi får tit at vide, at sammenkædningsreglerne er solidariske, men vi tror, at slagteriarbejdere, blikkenslagere og bryggeriarbejdere i denne situation har meget svært ved at forstå det, lyder det fra OK 2004.

NNF's situation understreger det groteske ved at få trukket resultatet ned over hovedet. Forbundet har ikke været i stand til at trække modparten i realitetsforhandlinger, men bliver trukket med i mæglingsskitserne trods det faktum, at 15.000 ud af forbundets 20.000 medlemmer stemte forliget ned.

Stemmedeltagelsen

Årsagen til den lave stemmedeltagelse er allerede sat til debat, idet den gennem de sidste OK-forhandlinger har været drastisk dalende. Således var den i 2000 på mere end 40, mens den i 1998 var på 47 pct. Forligsmand Asbjørn

**OVERENSKOMST 2004
STEM
NEJ**

Slagteriarbejdere viser vejen

Dagen efter overenskomstresultatets offentliggørelse gik flere hundrede slagteriarbejdere hjem efter faglige møder. Det skete i protest mod det ved den sammenkædede urafstemning vedtagne mæglingforslag, som de har fået trukket ned over hovedet. De er specielt utilfredse med, at de i forbindelse med overenskomststridige strejker

fremover ikke vil få overtidsbetaling for overarbejde. Deres forbund NNF udtrykker bekymring over markeringen.

Slagteriarbejderne sætter med konflikterne fokus på en elendig overenskomst, og træder samtidigt forbundsledelsen på en yderst øm tå.

Jensen peger på, at 80 pct. af de berørte arbejder på minimallønsoverenskomster, hvor lønnen forhandles hvert år lokalt, hvilket giver en mindre entusiasme ved overenskomstfornyelsen.

LO's formand, Hans Jensen, er knap så nøgtern i sin bedømmelse, idet han i al almindelighed håner medlemmerne for mangel på interesse, samtidigt med at han bryster sig over, at de også angiveligt er trygge ved deres forhandlere. Han efterlyser fremover en tættere dialog mellem forbundene og deres medlemmer.

Initiativet *OK 2004* vurderer, at den lave deltagelse er et problem for hele fagbevægelsen:

- Det er vores opfattelse, at vi i god tid inden næste runde om tre år skal have bedre styr på, hvilke fælles gennemgående krav der skal forhandles centralt via LO, og hvilke ting der ikke skal. Rollefordelingen skal være klar, så vi ikke igen oplever, at Industrien får lov at lægge både rammerne og indholdet for de øvrige resultater.

OK 2004 påpeger, at de udemokratiske afstemningsregler tydeligvis nedsetter entusiasmen, men har endnu ikke opsummeret initiativets egen indsats i forbindelse med *OK*-fornyelsen.

-gri

Krummer - ikke brød til lænrlingene
Protest i Herning

Krig giver profit

Anders Foghs deltagelse i USA's barbariske felttog i Irak giver afkast. USA har således vraget svenske og norske firmaer til fordel for danske i den såkaldte genopbygning af Irak, som af andre kaldes for udplyndring af landet, dets befolkning og ressourcer. Irak er strøget fra plads nr. 84 helt op i top 25-listen over de vigtigste danske eksportmarkeder.

Det vurderes, at det udløser 4.000 ekstra arbejdspladser, mens blodpenge i form af den ekstra profit for de involverede virksomheder ikke er opgjort.

Danish Crown flager ud

Danish Crown kan andet end at slagte svin. Virksomheden planlægger at behandle deres ansatte som samme ved at slagte deres arbejdspladser. Det skal ske ved at føre danske slagtesvin syd og øst over til billigere arbejdskraft, der ikke har den samme faglige bevidsthed, som de danske slagteriarbejdere ligger inde med.

Konkret har datterselskabet Tulip nedlagt 350 arbejdspladser og overført arbejdet til en nyligt indkøbt fabrik i Tyskland. Det sker med henvisning til de "høje lønomkostninger" i branchen.

Moderselskabet planlægger på samme svinske maner, hvilket de begrundes ligeud med, at de ansatte strejker og aktionerer for meget.

Østudvidelse trykker

Arbejderklassens Internationale kampdag bliver i år også markeret med ti nye medlemslande af EU. På trods af at Danmark har vedtaget en overgangsordning, så skønner finansministeriet, at det på lang sigt vil betyde, at 50.000 lønarbejdere fra disse lande vil søge arbejde i Danmark. Det har skabt en vis bekymring i en række forbund og fagforeninger, der dog ikke forventer en "flodbølge" af østeuropæisk arbejdskraft, men bekymringen gælder blandt andet, at ikke-overenskomstdækkede virksomheder er underlagt overgangsordningen, ligesom udenlandske virksomheder har lov til at entreprenere på egne overenskomster.

Hvad er Europæisk Venstre-Parti?

EUs diskriminerende partistøtteregele har sat gang i dannelsen af fælleseuropæiske partier. Europæisk Venstre-Parti (ELP) feks.

Artikel 191 i Nice-traktaten lyder sådan:

“Politiske partier på europæisk plan er vigtige som integrationsfaktor inden for unionen. De bidrager til en europæisk bevidsthedsfølelse og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.”

En EU-vedtagelse i november 2003, der konkretiserer denne hensigtserklæring, har sat gang i dannelsen af partier på EU-plan. Den indebærer nemlig, at kun ‘europæiske’ partier kan få EU-parti-støtte i større omfang.

“Forordning om statut for og finansiering af politiske partier på europæisk plan” er en detaljeret plan for oprustning af EU-støttede partier.

Partistøtten skal gavne konservative, socialdemokrater, liberale og andre

reaktionære, som danner EU-parlamentets store grupper. Hvorimod mindre organisationer (eksempelvis Folkebevægelsen mod EU), som kun er valgt i enkelte lande, og som holder sig til et nationalt grundlag, skal køres ud på et blindspor.

Ole Kraup, MEP for Folkebevægelsen mod EU, forklarer det således:

“Partier og bevægelser, der ikke definerer sig ‘europæisk’, idet de holder sig til programmer, der defineres af den nationale, regionale, lokale dagsorden, er udelukket fra tilskud. Disse partier er på forhånd afskåret fra at opfylde den basale tilskudsbetingelse, nemlig parti-repræsentation i mindst syv af EU’s medlemslande.

“Og det værste: Systemet bygger politisk censur: Partier og bevægelser, der stiller sig kritisk til (dele af) EU’s politiske grundlag, herunder de såkaldte 4 friheder – f.eks. kapitalens ubegrænsede bevægelighed eller Schengen-systemet – er forhåndsafskåret fra tilskud, eftersom partierne skal ‘overholde de principper,

*Sylvia-Yvonne Kaufmann
MEP for det tyske PDS:
Glad unionstilhænger*

“som Den Europæiske Union bygger på” for at opnå anerkendelse.”

Krarup konstaterer, at ‘det er svært at overvurdere de politiske effekter af denne nyskabelse’.

Ordringen er blevet mødt med modstand af unionsmodstandere overalt. Men den har også sat gang i unionspartiprojekterne. Også blandt ‘venstrekræfterne’.

Den 11. januar 2004 underskrev repræsentanter fra 11 venstreorienterede partier et opråb for dannelsen af et fælles parti for den europæiske venstrefløj – Europæisk Venstre-Parti (European Left Party, ELP). Det drejer sig om et estiske Socialdemokratiske Arbejderparti, desuden erklæret kommunistiske partier fra Frankrig, Østrig, Slovakiet, Böhmen-Mähren [Tjekkiet], det græske Synaspismos, det italienske Rifondazione, Venstrefløj/Die Linke fra Luxemburg, Det Forenede Venstre/IU fra Spanien, det tyske PDS og det tjekkiske PDS.

Nogle dage efter dette møde trak såvel det tjekkiske som det slovakiske ‘kommunistparti’ af forskellige grunde deres underskrift fra opråbet tilbage. Indtil nu er der tale om i alt ni deltagere. Oprindeligt var 29 inviteret.

På det næste fælles møde, den 8. maj 2004 i Rom, skal EVP-initiativet resultere i den endelige dannelsen af det Europæiske Venstreparti.

Der er altså tale om en gruppedannelse af en række ‘reformerede kommunistpartier’ (Gorbatjov-partier). Det danske DKP (medlem af Enhedslisten) har forbindelser med en række af disse partier. Derimod har de gamle pro-sov-

Fort Europa: 14 nye dødsopfre

Lørdag den 17. april druknede 14 afrikanere i en synkefærdig båd på vej over Middelhavet. Det internationale antiracistiske netværk United for Intercultural Action har i forvejen registreret 4.591 døde flygtninge på vejen til EU siden 1993.

- Vi nærmer os 5.000 lig på bordet som konsekvens af, at det er gjort næsten umuligt at komme til EU-lande og søge om asyl på grund af en flygtningepolitik, som i mere end ti år har gjort unionen berettiget til øgenavnet Fort Europa. EU opfører sig koldt og kynisk over for såvel mennesker som over for FN’s kritik for brud på internationale flygtningeregler, udtaler Anne Bundsgaard, som er kandidat for Folkebevægelsen mod EU ved valget til EU-parlamentet.

- EU’s handelspolitik og toldmur har i en årrække taget levebrød fra mange tusinder af mennesker i ulandene og dermed skabt fattigdom og uro, som tvinger masser af mennesker på flugt. Hvis EU vil reducere antallet af flygtninge på en anstændig måde, burde EU sætte ind over for årsagerne til problemet. Men det vil kræve en grundlæggende ændring af EU’s økonomiske politik over for ulandene.

jetiske partier (Bresjnev-partierne) som det græske KKE og det portugisiske PCP afvist at deltage i EVP/ELP. I Danmark har KPID forbindelse med denne gruppe partier. Meget tyder på, at det er denne internationale gruppering, fællespartiet KPID-DKP-ml, som er under forberedelse, vil tilslutte sig.

De europæiske marxistisk-leninistiske partier som APK (deltagere i Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer IKMLPO) samt maoistiske partier, eller andre partier med udspring i 60'ernes kamp mod den moderne revisionisme og Sovjetunionens kontrarevolutionære politik fra SUKP's 20. kongres og frem, afviser også dette EU-parti-projekt, som indtager en 'kritisk' støttende holdning til den Europæiske Union.

På EU-plan findes indtil videre ikke andre unionspartier af venstrekræfter. Men siden 2000 eksisterer samarbejdsforumet EACL – European Anti-Capitalist Left – hvoraf nogle er omgrupperede organismer a la Enhedslisten – samt NELF – New European Left Forum – af SF-agtige organisationer. Enhedslisten deltager i begge disse forummer.

EVP/ELP-projektet kritiseres ikke mindst for, at EVP ved at gøre sig afhængig af de omkring 8,2 millioner Euro i EU-støtte vil forpligte sig til at arbejde loyalt for EU-projektet og inden for EU's målsætninger, som partistøtteparagraffen forlanger.

Nogle EVP/ELP-repræsentanter er mindre kritiske tilhængere af EU-projektet end andre. Blandt de EU-begejstrede er det tyske PDS' EU-parlamentariker Sylvia-Yvonne Kaufmann. Efter hendes mening er EU "... et civilsamfundsmæssigt integrationsprojekt med store erfaringer, hvis politiske og kulturelle værdier kan bruges i forbindelse med en global politisk praksis".

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Krig vedkommer ikke fagbevægelsen

Københavnersalen i Hvidkildeceneret i Københavns nordvestkvarter var pænt fyldt. Omkring 200 personer havde som normalt taget godt for sig af bufeen, så den ordinære generalforsamling i SiD-afdelingen kunne begynde.

I sin beretning nøjedes formanden med at fastslå, at overenskomsten var blevet vedtaget uden så meget at kommentere indholdet. Slaget var overstået på trods af det faktum, at flere hundrede slagteriarbejdere selv samme dag var gået i strejke i protest mod samme. Formanden konstaterede, at afdelingen glimrede ved en bundskrabber med blot 29 pct. stemmedeltagelse, hvor et snævert flertal tegnede sig for et JA. Problemet gav dog ikke bestyrelsen anledning til selvransagelse.

Ordet blev givet frit. Der er ikke tradition for megen debat på generalforsamlingerne, hvor vedtagelsen af beretningen nærmest er et pro forma; men det skulle vise sig, at et af de menige medlemmer bragte lidt forstyrrelse i konsensus. Nummer to på talerstolen undrede sig over, at beretningen ikke havde berørt den danske krigsdeltagelse i Irak:

- VK-regeringen har ved hjælp af Dansk Folkepartis stemmer trukket Danmark i krig. Krigserklæringen er rettet mod et land 2.000 km fra vores grænse. Et land, der aldrig har truet eller virket som en trussel mod vores nation. Årsagen var baseret på løgne. Der var og er ingen masseødelæggelsesvåben. Det hedder sig, at vi skal hjælpe irakerne; men kendsgerningerne er, at hverken vand, elektricitet eller fødevarerforsyningen fungerer, men olieledningerne er intakte og deres råstoffer strømmer ud af landet med store profitter til følge for amerikanske selskaber. Fagforeningen bør tilslutte sig fredsbevægelsen og kræve de danske tropper hjem, opfordrede taleren.

Forsamlingen vandede sig lidt under den nye problemstilling, der ikke var tradition at diskutere i fagforeningen;

men afgav de sædvanlige høflige klapsalver, mens taleren forlod podiet. Budskabet var imidlertid klart, og salen lyttede tydeligvis efter argumenterne. Det var tid til formandens replikering:

- Den foregående berører et politisk spørgsmål. Dansk arbejderbevægelse er delt i tre grene: Fagbevægelsen, kooperationen og den politiske bevægelse. Hvis man ønsker at forholde sig til politiske spørgsmål, så må man engagere sig partipolitisk. Så selv om jeg personligt deler den foregående talers holdninger, så vedrører problemet ikke fagforeningen, belærte han forsamlingen, hvorefter han tilføjede, det er kun, hvis krigen har konsekvenser for medlemmerne, at fagforeningen vil engagere sig, og i givet fald kun angående de specifikke problemer.

For nu at sætte trumf på trak han den gamle og brugte kanin op af hatten, der altid benyttes ved uenigheder:

- Hvad ville medlemmerne i øvrigt ikke sige, hvis fagforeningen brugte penge på den slags initiativer?

Flertallet i salen tilkendegav med klapsalver, at sympatien var for formandens holdning.

Krigsmodstanderen fik ordet til en kort bemærkning:

- Når vi i fagbevægelsen kræver bedre sundhed, uddannelse og andre nødvendige sociale forbedringer, så hedder det sig, at der ikke er penge; men de kan godt støve dem op, når de skal bruges til krig. Lad os trække de danske tropper og udgifter hjem og bruge dem til sociale formål, fastholdt han, idet han påpegede, at krigen absolut vedrører fagbevægelsen.

- Med hensyn til fagforeningens økonomi, så vil jeg foreslå, at vi inddrager fanebærerens diæter. Så vil jeg da med glæde gerne bære fanen gratis.

Den sidste bemærkning tog kegler. Formanden fik ganske vist sin vilje; men diskussionen stod vist ret lige at dømme på salen. *Reno*

Den ny imperiale verdensorden i fokus
En høring om Project for the New American
Century (PNAC)

Verdenstribunalet om Irak

Første session
Bruxelles 14.-17 april 2004

KOMMISSIONSMEDLEMMER

François Houtart (*Formand - billede th*) -
Jean Bricmont (vice-
formand) - Pierre
Klein (sekretær) -
Samir Amin - Denis
Halliday - Sabah Al
Mukhtar - Nawal El
Saadawi

ANKLAGERE

Felicity Arbuthnot - Karen Parker

FORSVAR

Jim Lobe - Tom Barry

VIDNER

Ramsey Clark (*tv*) -
Armand Clesse -
Michel Collon - Sara
Flounders - Geoffrey
Geuens -
Amal Al-Khedairy -
Saul Landau - Michael
Parenti - John Saxe
Fernandez -
Hans Von Sponeck (*tv*)
- Immanuel Waller-
stein - Wamidh Nadh-
mi - Haïfa Zangana

Skriftlige vidneudsagn fra :

Neil MacKay - Emman Khammas - Jacques
Pauwels - Scott Ritter - Michel Chossudovsky -
Glen Rangwala

Æresgæster :

Kutsuzawa Daizo - Ayca Cubukcu - Ayse Berk-
tay - Akira Maeda - Abdul Ilah Al Bayaty-
Jayan Nayar - Susanne Thorbek - Paola Man-
duca - Jean Visconti - Amy Bartholomew-
Heike Haensel - Asai Kenji - Tony Sympson

I overensstemmelse med traditionen fra Russell-Tribunalet i 1967 om Vietnam-krigen og arbejdet i forbindelse med People's Permanent Tribunal og andre lignende tribunaler, således som det, der blev afholdt i Bruxelles i 1991, samledes BRussells-Tribunalet den 14.-17. april 2004. Dette tribunal udgør åbnings-sessionen for Verdenstribunalet om Irak (World Tribunal on Iraq), en serie af høringer, der er planlagt til at afsluttes i Istanbul i 2005.

BRussells-Tribunalet fokuserede på de programmer og de politiske aktiviteter, der blev foreslået af "The Project for the New American Century" (PNAC), en fortrinsvis neo-konservativ "tænke-tank", der går ind for globalt amerikansk overherredømme fortrinsvis via truslen om eller brugen af militær magt.

Tribunalets mål i dets arbejde som en undersøgelseskommission er at klarlægge, hvorvidt der var en forbindelse mellem PNAC's forslag og den nuværende amerikanske regerings udenrigspolitiske og militære strategi og den efterfølgende invasion og besættelse af Irak. Kommissionen undersøger også virkningen på internationale relationers stabilitet og sikkerhed af den politik og de programmer, som støttes af PNAC .

For at komme til sine resultater og udforme sin rapport har kommissionen hørt vidnesbyrd fra specialister i internationale anliggender og vidner med kendskab til de aktuelle vilkår i Irak. Kommissionen støttede sig også til PNAC's rapporter og officielle amerikanske regeringsdokumenter, såvel som skriftlige analyser. (1)

Kommissionen kom til følgende konklusioner:

PNAC-programmet består af tre hovedkomponenter:

at etablere amerikansk hegemoni i det nye århundrede, primært på grundlag af militær og teknologisk overlegenhed,

at tilvejebringe, hvad der undertiden betegnes som en "Pax Americana", med henblik på at forhindre opkomsten af en hvilken som helst konkurrerende global eller regional magt,

at udøve forebyggende aktioner imod alle registrerede trusler imod amerikanske "interesser" og sikkerhed.

Et betragteligt antal af underskrivere på PNAC's

Verden

W

stiftende "principerklæring" fra 1997 er siden blevet medlemmer af den nuværende amerikanske administration, deriblandt Dick Cheney, Donald Rumsfeld og Paul Wolfowitz. Denne administrations tilegnelse af disse principper bekræftes af officielle dokumenter fra Det Hvide Hus som f.eks. "Strategy" fra september 2001, som er blevet sat i værk via inva-

Ifølge en klar majoritet af eksperter er der ingen konsensus blandt jurister om, om invasionen af Irak en aggression i henhold til en af de mest fundamentale principper i international retsorden.

Dette demonstrerer, at FN's sikkerhedsråd har taktiske planer, der stammer fra FN's charter, og at FN har trådt af den nuværende aggresstrid med FN-charterets principper. Det er selve det FN, der har opretholdelsen af international retsorden.

Invasionen af Irak har resulteret i civile ofre. For hver dag der går, vokser antallet af ofre jævnt. Det er en kaskade af humanitær lovbrud, der således som vilkårlig anvendelse af våben til sidesættelse af grundloven og menneskerettighederne for den irakiske befolkning og løfterne om demokrati og økonomisk udvikling er illusoriske. Den konstante amerikanske "imperialisme", "frihed" og "demokrati", sådan sammenhæng udgør en del af disse begreber.

Så langt fra at bibringe stabilitet til hele regionen har invasionen resulteret i ustabilitet og kaos. Den destruktive og destruktive politik i henhold til FN's charter og de facto amerikanske ekspansion og de facto amerikanske folks rettigheder.

tribunalet om Irak

World Tribunal on Iraq

Falluja april 2004

at PNAC i 2002 selv explicit opfordrede den amerikanske administration til at acceptere den israelske regerings synspunkter. Disse udviklinger øger fjendtligheden mellem regionens befolkninger og Vesten og er i modstrid med det proklamerede formål om at gøre verden til et sikrere sted.

s. "The National Security 2002. Disse principper er sionen i 2003 af Irak.

f stater og en omfattende ke eksperter udgør invasionshandling, et brud på ale normer for internatio-

gennemførelsen af poli- fra PNAC, og som er til-administration, er i mod-principper og underminer-bærer hovedansvaret for tional fred og sikkerhed.

ulteret i mere end 10.000 g der går af besættelsen, vnsides med grove krænt- og menneskerettigheder, restation, mishandling og eggende behov. Situation- lkning er klart forværret, ti og frihed har vist sig e brug af ord som "demo- nneskerettigheder" i en r en komplet pervertering

stabilitet og fred i Irak og nen og besættelsen skabt suden har den bevidste ivt fremmet den israelske nde til yderligere ulovlig annektering af territorier etgørelse af det palæstin- Tribunalet har bemærket,

Der er vidnesbyrd om en konsistent amerikansk strategi, som er forudset af PNAC-rapporten med titlen "Rebuilding America's Defences", der handler om at etablere global dominans via militære midler. I modsætning til påstande om, at denne dominans vil være et "venligsindet overherredømme", vil det sandsynligvis snarere føre til en tilstand af permanent krig.

PNAC's politik er baseret på en brutal unilateralisme og tilsidesættelse af retsprincipper. Som sådanne udgør PNAC's ideer en intellektuel forbrydelse. Krigen i Irak er kun et element i en global dagsorden, der er forbundet med det dominerende økonomiske systems logik, inspireret af neo-konservativ ideologi og støttet af religiøs fundamentalisme.

Som følge af den voksende modstand, som besættelsesmagterne møder i Irak og andre uforudsete vanskeligheder, har de Forenede Stater og Storbritannien formuleret kyniske forslag om FN's engagement i Irak og dermed tilsidesat den irakiske befolknings suveræne ret til at afgøre sin egen fremtid. FN bør undgå meddelagtighed – for slet ikke at tale om enhver form for legitimering – af den illegale invasion og besættelse af Irak. Enhver sådan aktion vil yderligere diskreditere denne verdensorganisation. FN bør genoprette sin legitimitet ved at sikre den fuldstændige tilbagetrækning af alle besættelsesstyrker og ved at hjælpe den irakiske befolkning med at genvinde sin fulde suverænitet.

Ethvert engagement fra EU's side eller fra NATO i henseende til at hjælpe besættelsesmagterne bør afvises.

Endelig opfordrer tribunalet verdens befolkninger til at kræve, at deres regeringer

- nægter militær, politisk, finansiel eller nogen som helst anden støtte til besættelsesmagterne, og
- at modsætte sig den illegale implementering fra besættelsesmagters eller deres stedfortræderes side af alle planer for gennemgribende privatisering af den irakiske økonomi.

Tribunalet udtrykker også sin solidaritet med den irakiske befolkning og dens støtte til deres forsøg på at opnå fuld suverænitet.

Lørdag den 17. april 2004.

Note [1]: De mundtlige og skriftlige vidnesbyrd samt officielle dokumenter er gengivet i et forberedende dossier med titlen "Questioning the New Imperial World Order".

The BRussells Tribunal
www.brusselstribunal.org

Overs. Hans Pendrup, Stop Terrorkrigen

Hvad var Russel-Tribunalet?

Det internationale Krigsforbrydelses-Tribunal / Russell War Crimes Tribunal Roskilde i 1967 fik enormt internationalt gennemslag med sin påvisning af de amerikanske krigsforbrydelser i Vietnam.

Bertrand Russell (1872-1970), engelsk matematiker, filosof, politiker, pædagog og pacifist fra første verdenskrig. Bertrand Russell og Albert Einstein rundsender i 1955 en appel med en kraftig advarsel mod brug af kernevåben. Aktiv i forskellige

engelske og internationale fredsbevægelser: Stiftende medlem af og leder af Direct Action Committee, The Campaign for Nuclear Disarmament og Pugwash Conferences of Sciences and World Affairs. Fortaler for anvendelse af civil ulydighed. Modstander af Vietnamkrigen. Deltager i Russell-tribunalet i Roskilde i 1967. Nobels litteraturpris 1950.

Det irakiske folk har rejst sig for at befri Irak

Af Sammi Jawad

Sammi Jawad er formand for Komiteen for et Frit Irak og medlem af Iraks Patriotiske Alliance. Dette er hans tale ved hastedemonstrationen den 13. april foran USA's ambassade

Kære venner af det irakiske folk.

Det store slag er i gang. Det irakiske folk har rejst sig imod den brutale amerikanske ledede besættelsesmagt, og befrielseskampen har nu spredt sig til stort set hele landet. Irakiske frihedskæmpere bekæmper nu de imperialistiske besættelsestropper i næsten alle irakiske byer.

På tværs af politiske, religiøse og etniske forskelle har det irakiske folk forenet sig og kæmper nu en fælles, retfærdig og heroisk kamp imod en amerikansk ledet besættelsesmagt. Det irakiske folks enhed får besættelsesmagtens snak om borgerkrig, hvis den trækker sig ud af Irak, til at ligne det, som det i virkeligheden er: løgnagtig propaganda for at retfærdiggøre besættelsesmagtens vedvarende besættelse og undertrykkelse af det irakiske folks forhåbninger og drømme om at kunne opbygge et nyt Irak efter egne ønsker og ikke efter amerikanernes.

Irakerne kæmper en Davids kamp mod Goliat. Med små og forældede geværer, men med hjerter bankende for Iraks frihed kæmper de mod USA's hypermoderne krigsmaskiner med F-16-fly og Apache-helikoptere.

USA's militære svar på det irakiske folks opstand mod besættelsen har været massakrer i Fallujah, Kufa, Nasiriya og andre byer, hvor hundredvis af uskyldige mænd, kvinder og børn er blevet myrdet.

Disse afskyelige massakrer er krigsforbrydelser, men også blot de seneste i rækken af angloamerikanernes enorme forbrydelser imod mit folk.

Mit folks "holocaust" startede med det amerikanske ledede angreb på Irak i 1991, der kostede over 200.000 irakere livet og smadrede Iraks økonomi og

infrastruktur. Derefter fulgte FN's folkedrab i form af de over 12 år lange sanktioner mod Irak, der dræbte over to millioner irakere. Og som om det ikke var nok, så overfaldt en gruppe mafia-regimer under Bushs overkommando Irak i marts 2003, igen med tusindvis af irakere som ofre.

I de største fredsdemonstrationer nogensinde demonstrerede hele verden imod oliekrigen mod Irak: "Ingen blod for olie!" sagde vi dengang, mens Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen i det mest absurde vrøvl kaldte os tilhængere af Saddam Hussein.

Den ulovlige krig blev solgt til den verdens befolkninger som truslen fra Iraks masseødelæggelsesvåben og forbindelser til Al-Qaida. Men intet, absolut intet, af det, som Bush, Blair og Fogh påstod, var sandt. De løj bevidst for med krig og massedrab at kunne erobre Irak og dets olie. De er løgnere og krigsforbrydere og burde i dag sidde foran en Nürnberg-domstol præcis som de nazistiske ledere efter 2. verdenskrig.

For mange mennesker er den igangværende folkeopstand i Irak sikkert kommet som en overraskelse, for efter Bagdads fald den 9. april sidste år, så var der jo kommet "demokrati, genopbygning og frihed" i Irak. Sådan lød den officielle udlægning i hvert fald. Men ligesom før krigen var også dette én kæmpe stor propagandaløgn, som massemedierne har udspremt for at holde befolkningerne i ro og få dem til at acceptere besættelsen af Irak. Denne massive vildledning har også fundet sted her i Danmark. Og den foregår stadig.

Derfor skal følgende slås fast:

Det såkaldte *demokrati* i Irak er i virkeligheden et amerikansk ledet militærdiktatur med stadig voldsommere overgreb på den irakiske folk, konstante drab på irakere, titusindvis af vilkårlige arrestationer, fangelejre med tusinder af irakere, der mistænkes for at tilhøre eller sympatisere med modstandsbevægelsen, og tortur.

Den såkaldte *genopbygning* i Irak er

udplyndring, hvor den irakiske stats værdier i et gigantisk væbnet røveri er blevet privatiseret af besættelsesmagten og givet til firmaer fra de deltagende lande i den såkaldte koalition. Iraks økonomi er blevet overtaget af udenlandske firmaer, inklusive danske med A.P. Møller i spidsen, mens arbejdsløsheden og den sociale elendighed blandt irakerne til gengæld er eksploderet.

Og sandheden om den såkaldte *frihed* i Irak er, at den kun gælder dem, der samarbejder med besættelsesmagten og fuldt ud accepterer alle amerikanernes diktater. Den såkaldte frihed er ikke mindst USA's og de øvrige besættelsesmagters frihed til at terrorisere og myrde mit folk til tavshed.

Det er altså den model, som USA vil eksportere til resten af Mellemøsten.

Det er disse kendsgerninger, der danner baggrunden for det voksende, folkelige oprør i Irak. Den aktuelle situation bringer minder frem om Den Store Irakiske Revolution i 1920, hvor irakerne indledte deres opstand mod den daværende britiske besættelse – og senere sejrede.

Irak kæmper sunnitter og shiitter, som besættelsesmagten siden sin ankomst har gjort alt for at spille ud mod hinanden, nu side om side imod den amerikanske supermagt. Det er et oprør, der til stadighed udvikler sig og har det klare og retfærdige formål at drive alle besættelse ud af Irak.

Den arrogante amerikanske regering har erklæret, at USA vil forsøge at drukne det irakiske folks modstand mod besættelsen i blod. Den amerikanske ledede besættelsesmagt vil altså ikke bare fortsætte sine krigsforbrydelser, men også øge graden og

omfanget af dem. Men dette vil blot sammensveje det irakiske folk endnu mere og yderligere isolere besættelsesmagten, hvis tab vil vokse og gradvist ramme besættelsesregeringerne på hjemmefronten. Irak er stærkt på vej til at blive et nyt Vietnam for USA, der er så isoleret i Irak, at amerikanerne ikke aner, hvem de skal overdrage den såkaldte suverænitet til den 30. juni. Derfor taler USA nu åbent om at vente med denne rent formelle overdragelse.

Regeringerne i Spanien, Singapore, Norge og senest Kasakhstan har lugtet lunten og indset, hvor det såkaldte projekt for Irak, der aldrig har haft noget at gøre med demokrati og selvbestemmelse for irakerne, bærer hen. De vil nu trække deres tropper ud af Irak. Det er klogt, prisværdigt og glædeligt for både soldaterne og irakerne og vil redde mange menneskeliv. Den danske regering bør følge deres eksempel og øjeblikkeligt trække de danske besættelsestropper ud af Irak.

Det irakiske folks kamp for frihed og selvstændighed er legitim og retfærdig. Besættelsesmagtens medier anklager os for at være terrorister og fundamentalister, men ingen af disse latterlige anklager vil stoppe mit folks kamp for sin endelige befrielse. Det vil heller ikke stoppe solidariteten med mit folks kamp fra danske solidaritetsorganisationer som Komiteen for et Frit Irak, selvom Dansk Folkeparti og visse regeringspolitikere vil have komiteen forbudt. Komiteen for et Frit Irak vil altid støtte det irakiske folks legitime modstandskamp for befrielsen af Irak.

Den irakiske modstand har hverken brug for våben, penge eller mandskab. De ting har vi selv. Det eneste, vi har brug for, er en klar politisk og moralsk støtte fra alle ærlige, demokratiske og frihedselskende mennesker i verden. International lov har garanteret os retten til at gøre modstand mod besættelsen og befri vores land.

Vi, irakiske mænd og kvinder, er fast besluttet på at drive den undertrykkende og udplyndrende besættelsesmagt ud af Irak, for at befri vores land fra USA og de andre olierøvere.

Derfor ønsker vi ikke, at FN overtager Irak. Vi vil aldrig acceptere, at FN sender lyseblå besættelsestropper til Irak for at redde USA og dets interesser

i Irak. Besættelsestropper under FN-flag vil blive bekæmpet på nøjagtig samme måde, som det sker nu.

Vi irakere kender kun alt for godt FN. To millioner af mine landsmænd døde under denne såkaldte humanistiske organisations sanktioner fra 1990 til 2003. Som iraker opfatter jeg krav om overdragelsen af Irak til FN som en kæmpemæssig hån mod mit folk og mod alle de irakere, der døde som følge af FN's folkedrab i Irak. For mig er FN intet andet end en amerikansk marionet. Det er en organisation, som dagligt bryder sine egne principper, der er nedfældet i FN's charter.

Mit folks store håb ligger alene i den befrielseskamp, der nu foregår i Irak. Ud af den mørke tunnel med krige og besættelse skimter vi lys, en irakisk 4. maj – befrielsen. Og vores kamp har ikke alene betydning for os, men for hele verden.

Den opmuntrer verdens folk i deres kamp mod imperialismen og for deres frihed og selvstændighed. I Mellemøsten er det irakiske folks kamp en vigtig støtte for den palæstinensiske og kurdiske befrielseskamp og er blevet en bremseklovs for imperialismens og zionismens projekter og aggressionsplaner

i regionen.

Den irakiske befrielseskamp er også en hjælp for de mellemøstlige folk i deres kamp for fred og en udvikling på egne betingelser og uden indblanding fra imperialismen.

Og endelig er den irakiske modstand et kraftigt slag mod USA's globale såkaldte "krig mod terror", der ikke er andet end åben terrorkrig mod folkene i Irak, Palæstina, Afghanistan og overalt på vores fælles klode.

Fred i verden kan kun ved opnås at besejre imperialismen. Og USA er uden sammenligning verdens mest blodtørstige imperialist og krigsmager. At bidrage til USA's nederlag i Irak er derfor meget vigtigt.

Det er afgørende at forstærke solidariteten med det irakiske folks befrielseskamp og presse den danske regering til at lade de danske soldater vende hjem til deres kaserner og familier i Danmark – for deres egen og mit folks skyld.

Vi må alle huske på, at det irakiske folks sejr også vil være det danske og alle verdens folk sejr. Lad mig derfor slutte med at sige:

**Stop besættelsesmagtens massakrer!
USA og de andre besættelere ud af Irak!
Støt den irakiske befrielseskamp!**

Stop massakrerne!

*Demonstrationsappel til hastedemonstrationen
ved den amerikanske ambassade tirsdag den 13. april 2004*

I hele Irak har irakerne rejst sig til modstand mod den amerikansk ledede besættelsesmagt. Det er en kvalitativ ny udvikling: De irakere, som krigskoalitionen, hævdede at have befriet, forlanger USA og de øvrige besættelere ud af Irak.

Iraks sunnitter og shiitter kæmper nu side om side i en fælles modstandskamp. På tværs af politiske, religiøse og etniske skel har irakerne forenet sig om ét mål: at befri deres land fra en brutal amerikansk ledet besættelse.

Ligesom Israels massakre på palæstinenserne i Jenin har USA's militære svar på det irakiske folks oprør været regulære massakrer i Falluja, Kufa, Nassiriya og andre irakiske byer.

Besættelsen af Irak er illegitim og amoralsk. Og den er nu blevet til en åben terrorkrig imod irakerne. Den eneste grund til besættelsesmagtens tilstedeværelse i Irak er - som det hele tiden har været - olie!

Danske tropper har endnu ikke lidt tab i kamp mod irakere. Den eneste måde at undgå døde og sårede danskere er at trække de danske soldater hjem NU!

**USA ud af Irak!
De danske tropper hjem NU!**

Stop Terrorkrigen

Danmark ud af Irak!

Af Kasper Lyster, DKU

Tale ved hastedemonstrationen 13. april 2004 ved den amerikanske ambassade

Vi fik at vide for et år siden, at krigen var slut, at Irak var frit, og at det irakiske folk jublede og ønskede koalitionsstyrker velkommen med åbne arme.

At det var en besættelse, blev overhovedet ikke nævnt – nej, det var en befrielse.

Siden den første dag af besættelsen har der været daglige angreb på koalitionsstyrker og dens multinationale selskaber.

Igen fik vi at vide, at det kun var enkeltstående angreb udført af fanatiske tidligere medlemmer af Baath-partiet. Da Saddam blev fanget, fik vi så at vide, at modstanden nu ville holde op, at det irakiske folk endelig var et frit folk.

Men det skete ikke, tværtimod.

I dag er det deciderede krigshandlinger, der sker dernede, og det er ikke kun få tidligere medlemmer af Baath-

partiet eller religiøse ekstremister fra udlandet, der står bag.

Nej, det er en bred kamp, en bred modstandskamp båret frem af folket.

Danmark deltager i denne besættelse. Danmark og dens snyltere er med til at undertrykke og score profit på det irakiske folk. Præcis som Nazi-Tyskland gjorde for 64 år siden, da de besatte Danmark.

For 64 år siden begyndte også den danske modstands kamp så småt, og den blev større og større.

Dengang blev frihedskæmperne kaldt for terrorister, og deres handlinger blev fordømt af regeringen. Regeringen samarbejdede med besættelsesmagten, indtil modstanden tvang den til at gå af.

Det håndplukkede irakiske regeringsråd er sammensat og styret af koa-

Hastedemo ved USAs ambassade 13. april

litionen. Det irakiske folks modstandskamp er en kamp mod Koalitionen og dens medhjælpere.

Det betyder, at danske styrker også er et mål, da de er med til at holde landet besat.

Ethvert angreb på koalitionen er et lille skridt frem for frihed for det irakiske folk.

Det betyder, at dansk blod højt sandsynligt også vil være med til at farve den irakiske jord rød.

Dette er meget trist og sørgeligt, men en kendsgerning. Det er ikke det irakiske folk, der skal have skylden for dette. Nej, det skal den danske regering. Det er den, der har skylden, det er den, der går amerikanernes ærinde og er villig til at ofre unges blod og smerte for profittens skyld.

Danske soldater kan meget vel dø for, at Mærsk og andre griske multinationale selskaber kan se dollarene rulle ind på deres kontoer.

Man kan trække en rød tråd til den tyske besættelse af Danmark, nemlig den, at det handler om profit uanset prisen.

Samtidig er de sidste rester af den danske velfærd ved at forsvinde. Bistandshjælp og SU bliver skåret indtil benet eller helt væk. Priserne stiger overalt, og hvis man bliver syg, skal man være lykkelig, hvis man får en nogenlunde behandling – og hvis du bliver gammel, er det bare ærgerligt.

Men krig er jo også dyr.

Derfor skal de danske tropper hjem nu, ikke flere blodsudgydelser for profittens skyld.

Hilsen fra USA

Af Anisette og Thomas Koppel

Til demonstrationen ved den amerikanske ambassade tirsdag den 13. april

Kære venner,

Vi savner jer meget i dag og ville have givet meget for at kunne være sammen med jer.

Men vi er glade for at kunne fortælle jer, at over 60 byer her i USA i de sidste dage har holdt tilsvarende hastedemonstrationer imod den såkaldte 'koalitions' skamløse terror.

I Danmark er vi vant til at tage tingene med et gran salt. Vi er ikke til for megen højtidelighed. Men liv og hele nationer ødelægges. Vores egne børns fremtid ødelægges. Hver dag bringer nye afsløringer – nye forbrydelser.

Fire betalte lejemordere, faldet for den irakiske modstandsbevægelse, blev påskud for terrormord på over 600 irakere – hvoraf mindst 100 er

børn og 100 kvinder. I Falluja alene. Og mere end tusind hårdt sårede og døende.

Tingene bliver klare – med tiden. Dette er, hvad en flok stupide, uvidende, talentløse gangstere har at bidrage til livet på planeten Jordan med. Flere af dem færdes inde på Christiansborg. Det er os, der betaler.

Vi trasker efter en flok idioter – lige ud over afgrunden! Væk med dem!

I, der står her på pladsen, inde i hvert eneste af jeres hjerter er en bedre idé for livet på Jordan end deres. Enhver husmor på 3. sal har en bedre idé.

Lad os gøre ideen til virkelighed! Fremtiden begynder lige her, lige nu!

På gensyn snart
Med kærlige hilsner
Anisette & Thomas

Verdens største hær af lejesoldater

En italiensk 'sikkerhedsvagt' er blevet henrettet af irakiske modstandsfolk. En række 'civile' udlændinge holdes fanget. En del andre er blevet frigivet. De fleste af disse folk er imidlertid langt fra civile. De arbejder direkte for besættelsesmagten. Der er også danske lejesoldater i Irak..

Ifølge journalisterne Robert Fisk og Patrick Cockburn er mere end 80 udenlandske lejesoldater – sikkerhedsvagter rekrutteret fra USA, Europa og Sydafrika, som arbejder for amerikanske firmaer – blevet dræbt under opstanden i Irak. Men den amerikanske hær, som giver pressen oplysninger om krigskoalitionens tabstal, tilbageholder oplysninger om lejesoldaternes tab. De bliver derfor ikke rapporteret i medierne.

Den amerikanske hær frygter, at oplysninger om de samlede vestlige tab vil få politiske konsekvenser i offentligheden. Men tabstallene i den nuværende irakiske opstand er det dobbelte af antallet af dræbte amerikanske soldater.

Det brutale amerikanske angreb på Falluja, der har ført til en massakre på mere end 700 irakere, hvoraf en meget stor andel er kvinder, børn og ældre, blev begrundet med drabet på fire 'civile' amerikanere, hvis skamferede lig blev slæbt gennem byens gader. Men det var ikke civile.

De kom fra firmaet Blackwater Security Consulting, Moyock, N.C. Det leverer sikkerhed for fødevareforsyninger i Fallujaområdet på en regeringskontrakt. Ifølge firmaets hjemmeside er dets personale 'de mest motiverede og professionelle, der findes, alle rekrutteret fra forskellige amerikanske og internationale specialstyrker, efterretningstjenester og politikorps'.

Blackwater USA har trænet tdl. Army Rangers og Navy Seals på deres egne øvelsesområder, før de blev sendt til Irak. Blandt lejesoldaterne er også folk, som har tjent under den tidligere

Den brændende bil i Falluja med fire amerikanske lejesoldater, hvis død gav anledning til den amerikanske straffeekspedition.

chilenske diktator Pinochet.

Ifølge Fisk og Cockburn arbejder mange af de sværtbevæbnede vestlige sikkerhedsfolk for det amerikanske forsvarsministerium, og de fleste af dem er tidligere elitesoldater. Men de registreres ikke som militærpersonale, og deres tabstal kan derfor holdes skjult.

Koalitionen har hyret disse lejesoldater for at formindske antallet af tjenestegørende soldater, der normalt bruges som chauffører, vagter og i andre funktioner.

De øvrige arbejder for firmaer, som deltager i besættelsen og udplyndringen af landet – betegnet som 'genopbygning'.

Synet af de mange sværtbevæbnede 'civile' udlændinge har fået mange ira-

Blackwater-'ansatte' øver sig på den irakiske mission i North Carolina, US

kere til at opfatte alle udenlandske arbejdere som mulige lejesoldater eller spioner, siger Fisk og Cockburn.

Verdens største hær af lejesoldater

USA har mere end 120.000 soldater i Irak. Koalitionstyrkerne har omkring 30.000 med den britiske som langt den største del. Derudover forsøger USA at opstille en hær og et politikorps på 200.000 irakere. Nogle af disse har nægtet at deltage på amerikansk side i kampene i Falluja og andre steder.

Men ud over disse vil der snart være op mod 30.000 udenlandske lejesoldater i landet.

Ifølge Politikens korrespondent Minna Skau er 'verdens største private hær ved at blive dannet i Irak. Antallet af private sikkerhedsfolk i soldaterlignende funktioner ventes snart at nå 30.000' (10.04).

Den gennemsnitlige dagløn for de moderne lejesoldater fra Vesten ligger på 4.500 kroner, men et af de amerikanske firmaer, Diligence LLC, siger, at nogle af de tidligere britiske og amerikanske elitesoldater tjener op til 12.000 kroner i døgnet.

Ifølge Washington Post er der i øjeblikket 20.000 af den slags private soldater i Irak, og tallet ventes at stige til 30.000, når USA med udgangen af juni formelt overdrager administrationen af Irak til irakerne. Det er flere end den britiske andel af koalitionsstyrken.

De er, skriver avisen, efter den seneste tids voldsomme overfald begyndt at sammensætte det, der bedst kan betegnes som verdens største private hær med egne redningshold og fælles efterretning.

Ifølge BBC har amerikanske virksomheder, der er hyret til at være med til at genopbygge Irak efter krigen, typisk afsat 10 procent af deres budget til at betale de private sikkerhedsfirmaer.

Den amerikanske hær havde i 1989 2.1 million tjenestegørende soldater. Antallet er i 2004 reduceret til 1.4 millioner. De private sikkerhedsselskaber organiseres til at udfylde dette 'hul'.

Fortsættes næste side

Danskere står i kø

Danske lejesoldater rekrutteres bl.a. af Shield Risk Consulting, et mindre danskejret sikkerhedsfirma. I annoncer i fagbladene har det søgt efter 'tidligere udsendte soldater, der har lyst til at komme til Irak og arbejde for blandt andet vestlige firmaer og nødhjælpsorganisationer'.

Ifølge firmaet modtager man hver dag fem-seks henvendelser fra tidligere soldater, der her kan tjene næsten det dobbelte af i lønnen i Forsvaret.

Forsvarskommandoen har principielt ikke noget imod, at tidligere soldater udnytter deres viden i civile job, siger kommandør Peter Stæhr i Forsvarskommandoens operationsafdeling ifølge Forsvarets tv- og mediecenters hjemmeside.

På Shield Risk Consultings hjemmeside tilbydes ansøgere fra militæret og politiet 7 - 10.000 dollars om måneden for tjeneste i Irak.

Her hedder det:

"Har du en fortid i militæret eller politiet og har deltaget i fredsbevarende missioner i udlandet, så er dette måske noget for dig!

Vi søger sikkerhedspersonale der skal deltage i opgaver bestående af bl.a. personbeskyttelse (Body Guarding "BG"), instruktør arbejde, konvoj beskyttelse samt supervising af f.eks. irakisk sikkerhedspersonale.

Det skal her gøres opmærksomt på at, BG og instruktør opgaverne kun tildeles udvalgte personer.

Lønnen er \$7.000 - \$10.000 per måned (lønnen afhænger af kvalifikationer, opgavens omfang og længden på udstationeringen)

Minimums alder: 28. (Ved +6 mdr. ansættelse er lønnen skattefri). Bevæbning og våben-tilladelse vil blive udstedt. Forsikring, transport frem og tilbage til Irak samt kost & logi er inkluderet".

Hvor mange danske lejesoldater, der er aktive i Irak, har ikke kunnet oplyses.

Ikke civile, men trænedede mordere

De fire dræbte amerikanske sikkerhedsvagter i Falluja var altså professio-

Så tillidsfuldt modtages danske lejesoldater af glade irakiske børn ifølge Forsvarets tv- og mediecenter.

nelle, sværtbevæbnede lejesoldater. Højtbetalte deltagere i krig og besættelse.

Blandt de talrige 'sikkerhedsfirmaer', som leverer lejetropper til Irak, er det sydafrikanske Eribys International, som har en toårig kontrakt til en værdi af næsten 80 millioner dollar for at bevogte Iraks olieanlæg og uddanne 6500 irakiske sikkerhedsvagter, skriver det amerikanske tidsskrift Foreward.

Erinys International ansætter blandt andet tidligere sydafrikanske medlemmer af paramilitære grupper, der under apartheidstyret bekæmpede befrielsesbevægelsen i Namibia. Ifølge en rapport fra FN arbejder omkring 2000 sydafrikanere for besættelsesmagten i Irak. Men nogle af dem har tidligere været aktive i den voldelige undertrykkelse af modstandere af apartheidstyret i Sydafrika. Det kom frem i slutningen af januar, da en sydafrikaner blev dræbt og en anden såret.

Et andet firma er det berygtede DynCorp, som ejes af det cykelglade CSC, der også ejer Bjarne Riis og hans cykelhold.

CSC/DynCorp er et privat firma med speciale i militære operationer, teknologiske tjenesteydelser og salg af nutidens lejesoldater. Det har en årlig omsætning på 15 milliarder kroner og har blandt andet indgået en kontrakt med USA's regering til en værdi af 600 millioner dollars. Inden CSC overtog DynCorp, beskæftigede det 26.000 ansatte 500 forskellige steder verden over. Nu er tallet oppe på 90.000 ansatte i CSC/DynCorp International.

En del af disse er i selve Irak, andre i Qatar, De Arabiske Emirater, Kuwait, Saudi-Arabien, Oman og Bahrain.

Desuden har virksomhedens lejesoldater opgaver i f.eks. Kosova, Bosnien, Østtimor, Bolivia, Colombia og Peru.

Det er Fogh, der skal straffes – ikke majoren

Af Carsten Kofoed

Major Frank Grevil, der i januar lækede to fortrolige dokumenter om Iraks masseødelæggelsesvåben til offentligheden, stod frem den 14. april. Efter lækagen blev han fyret fra sin stilling i Forsvarets Efterretningstjeneste (FE). Han risikerer nu to års fængsel på grund af brud på tavshedspligten.

Frank Grevils "forbrydelse" består i at have fortalt, at FE reelt set ikke vidste noget sikkert om Iraks masseødelæggelsesvåben, og afsløret, at den danske statsminister bevidst løj, da han tog efterretningstjenesten til indtægt for sine krigsløgne om Iraks massive lagre af masseødelæggelsesvåben og "truslen fra Saddam". Nu må alle de hemmeligholdte rapporter fra FE frem på bordet, så den danske befolkning ved selvsyn kan se, hvad Fogh baserede sine så skråsikre udsagn om Iraks masseødelæggelsesvåben på.

Den danske major slutter sig til de efterretningsfolk, der i lande som USA og Australien er gået frem i forsvar for sandheden imod regeringer, der bevidst har løjet over for deres respektive befolkninger for at kunne foretage aggressionen mod Irak. I Storbritannien endte det endda med et angiveligt selvmord for våbeneksperten David Kelly.

Frank Grevil har med sin handling vist hæderlighed og mod og fortjener støtte mod de rasende angreb, som uvægerligt vil komme fra hele rækken af Foghs medsammensvorne i regeringen, toppen af efterretningstjenesterne og fra medier, der støtter Fogh i enhver henseende.

Han har banet vejen for, at andre, der arbejder under et stort politisk pres i statens diverse hemmelige tjenester, kan komme frem med deres viden, så den danske befolkning kan få den sandhed at vide, som den har krav på og behov for, og som den danske statsminister med fuldt overlæg har skjult

*Frank Søholm Grevil -
Spionen der kom ud i kulden*

for at kunne kaste Danmark, og ikke mindst griske danske firmaer, ind i sin ulovlige krig mod og besættelse af Irak.

Det er derfor ikke majoren, der skal straffes. Han har heller ikke været illoyal med sin handling, for løgnere har ikke krav på loyalitet. Desværre kom Frank Grevil først ud af busken omtrent ti måneder efter Irak-krigens start. Men bedre sent end aldrig.

Enhver sandfærdig undersøgelse af Irak-krigen vil konkludere, at dem, der fortjener straf, er Fogh og hans regering af løgnere. En statsminister, der åbent lyver over for befolkningen, har mistet enhver legitimitet. Fogh har ikke fremvist nogen masseødelæggelsesvåben i Irak, og nu hverken kan eller vil han modbevise, at Frank Grevil taler sandt. Fogh lyver, og han må gå af. De danske tropper i Irak må trækkes hjem omgående. De er i Irak og risikerer at blive dræbt på basis af Foghs løgn. Sikke en statsminister!

Ifølge Nürnberg-domstolens principper er dem, der som Bush, Blair og Fogh fører uprovokeret angrebskrig, krigsforbrydere. Fogh ikke bare lyver, men han er også medskyldig i krigsforbrydelserne i Irak og fortjener straf herfor.

Hvis vi som danskere overhovedet mener noget med ord som retfærdighed og demokrati, er det vores opgave at sikre, at retfærdigheden sker fyldest. Det skylder vi alle de irakiske ofre og os selv. Det skylder vi de kommende generationer for at vise, at løgn og forbrydelse aldrig betaler sig. Heller ikke, når man er statsminister.

*Carsten Kofoed er talsmand
for Komiteen for et Frit Irak*

'Falske' masseødelæggelsesvåben i Maersk-containerne

Halvtreds dage efter de første rapporter om, at amerikanske tropper har bragt masseødelæggelsesvåben til det sydlige Irak (Se KP7, 2004), foreligger der nye rapporter om disse våben, skriver det iranske nyhedsbureau Mehr News Agency. USA og CIA bruger Maersk-containerne i denne kriminelle operation. Vi bringer her hele den nye artikel fra Mehr.

Basra 12. april (MNA)

Irakiske kilder mener, at besættelsesstyrkerne benytter sig af uroen i Irak til at aflede opmærksomheden fra den gentagne afskibning af masseødelæggelsesvåben til landet.

En irakisk kilde tæt på Basras guvernør siger til MNA, at nye oplysninger fortæller, at en stor del af de masseødelæggelsesvåben, som i hemmelighed er bragt til det sydlige og vestlige Irak i den sidste måned, befinder sig i containere, som er falsk mærkede fra Maersk Shipping Company, mens nogle af dem er mærkede som Røde Kors eller USAID for at skjule dem som bistandsforsendelser.

Kilden, som udtalte sig på betingelse af anonymitet, tilføjede, at irakiske embedsmænd i det sydlige Irak, indbefattet kræfter, som er loyale over for det irakiske regeringsråd, er blevet forbudt at inspicere eller overvære transporten af disse laster. Han tilføjede, at besæt-

telsesstyrkerne har beordret, at irakiske embedsmænd retter alle spørgsmål vedrørende dette til koalitionsstyrkerne. Ansatte i de internationale hjælpeorganisationer har informeret de irakiske embedsmænd om, at de kun vil acceptere et ansvar for hjælpeforsendelser, som er blevet registreret og organiseret af deres organisationer.

Den irakiske kilde bekræftede også rapporten om mistænkelige lastbiler med falske saudiske og jordanske nummerplader, som ankom til Irak i sidste uge om natten, og understregede, at de saudiske og jordanske grænsevagter ikke forsøgte at inspicere lastbilerne, men simpelthen afleverede dem til de amerikanske og britiske styrker, der er stationeret ved Iraks grænser.

Kilden afviste at vide, om Saudi-Arabien eller Jordans regeringer havde kendskab til disse transporter.

En fysikprofessor ved Bagdads Universitet fortæller MNA's korrespondent, at en gruppe af hans kolleger, som er højt specialiserede på det militære, kemiske og biologiske område, er blevet enten bestukket eller truet i de sidste uger til at afgive skriftlige erklæringer om, hvad de kender til forskellige programmer og forskningscentre, og om mulige oplagringspladser for masseødelæggelsesvåben-udstyr.

Professoren sagde også, at disse folk er blevet spurgt direkte om at bekræfte eller benægte eksistensen af forskning eller tilknyttet MØV-udstyr. Et stort antal af disse videnskabsmænd, som menes at være under opsyn af amerikanske efterretningsagenter, har hævdet, at hvis de afviser at lystre denne anmodning, risikerer de at blive dræbt

*Propagandabillede
fra Maersk i Irak*

23 spørgsmål om 11. september til præsident Bush

Af familier til ofre for 11/9

eller arresteret på anklager om at skjule sandheden, hvis disse våben i fremtiden findes af Bush-administrationen.

Han sagde, at de irakiske videnskabsmænd tror, at deres liv er i fare, hvis de nægter at samarbejde med besættelsesmagten, især når de husker, at den højtstående amerikanske officer Michael Peterson har erklæret, at *'irakiske videnskabsmænd er under alle omstændigheder en trussel mod den amerikanske administration, uanset om de taler eller ej'*.

En kilde tæt på det irakiske regeringsråd siger: *'I mellemtiden er mange suspekter containere, forklædt som brændstofforsyninger, blevet transporteret rundt af nogle af de amerikanske specialenheder. Bevægelserne er foregået under massive sikkerhedsforanstaltninger. Der er også uofficielle rapporter om, at containere rummer biologiske og bakteriologiske giftstoffer i flydende form. Det er muligt, at nyheden om fundet af masseødelæggelsesvåbnene vil blive annonceret senere.'*

Han sagde endvidere, at sådanne blandinger blev anvendt af Saddam-regimet i 90'erne.

Kilden tilføjede at visse provokatoriske handlinger som den amerikanske administrator Paul Bremers lukning af tidsskriftet Al-Hawza, de hemmelige møder med visse ekstremistgrupper, som ikke har forbindelse med det irakiske regeringsråd, det pludselige opsving i volden i det centrale og sydlige Irak, en række aktiviteter, som har udløst vrede hos fremtrædende shiitiske gejstlige, og endelig bølgen af kidnapninger og de grundløse beskyldninger mod den iranske charge d'affaires i Bagdad giver det nødvendige røgslør for transporten af masseødelæggelsesvåbnene til deres planlagte bestemmelsessteder.

Han sagde, at de er helt klar over, at Det Hvide Hus i samarbejde med Central Intelligence Agency (CIA) direkte har givet Forsvarsministeriet i opdrag at skjule disse våben.

Med henblik på skandalen om, at den amerikanske præsident havde kendskab til 11. september-komplottet, vil de måske snarest annoncere afsløringen af masseødelæggelsesvåben i Irak for dermed at overskygge skandalerne og forhindre et yderligere fald i Bushs opinionsmålinger, efterhånden som valget nærmer sig. *Overs. KP*

Den officielle amerikanske kommission til undersøgelse af 11.09.2001 fik under afhøringerne entydigt klarlagt, at Bush-administrationen havde modtaget talrige advarsler om, at et større terrorangreb var på vej i USA. Det har udløst en større politisk afledningskamp om, hvorvidt George W. Bush ignorerede advarslerne og 'undervurderede terrorbekæmpelse'.

Samtidig er det kommet frem, at Bush allerede i oktober 2001 gav ordre til konkret planlægning af krigen mod Irak. Det er tidligere påvist, at Bush og Project for the New American Century havde krigen mod Irak på programmet, allerede inden Bush blev præsident.

Inden høringerne fremsendte pårørende til ofre for 11/9 23 spørgsmål til kommissionen, som de anmodede om blev stillet til præsident Bush.

De blev ikke stillet, Bush vidnede ikke, og spørgsmålene står fortsat ubesvarede.

Med det amerikanske folk som publikum må kommissionen stille præsident Bush følgende spørgsmål under ed:

1. Hvorfor tog du, som øverstkommanderende om morgenen d. 11. september, ikke med det samme tilbage til Washington DC eller til det Nationale Militære kommandocenter, da du blev klar over, at USA var under angreb? Hvornår præcis blev du klar over, at USA var under angreb? Hvem informerede dig om dette?

2. Hvem havde kommandoen over vores land om morgenen d. 11. september, mens du var væk fra det Nationale Militære kommandocenter? Blev du informeret om eller konsulteret vedrørende alle beslutninger, der blev truffet i dit fravær?

3. Hvilke forsvarsforanstaltninger beordrede du personligt sat i værk for at beskytte vores land under krisen d. 11. september? På hvilket tidspunkt blev disse ordrer udstedt, og til hvem? Hvilke ordrer blev udført? Hvad var resultatet af disse ordrer? Blev nogle ordrer ikke udført?

4. Hvorfor var vores nation, efter din

opfattelse, så fuldstændigt uforberedt på en angreb på vores egen jord?

5. Deborah Loewer, kaptajn i den amerikanske flåde og bestyrer af "Situation Room" i det Hvide Hus, informerede dig om, at det første fly havde ramt World Trade Center, inden du ankom til Emma E. Booker Elementary School i Sarasota, Florida. Forklar venligst, hvorfor du besluttede at gennemføre det planlagte besøg i et klasseværelse femten minutter efter, du fik at vide, at et fly havde ramt World Trade Center.

6. Er det normal procedure for bestyreren af det Hvide Hus' "Situation Room" at rejse rundt med dig? Hvis det er, så vær venlig at angive eksempler på, at dette har fundet sted. Hvis det ikke er normal procedure, så vær venlig at forklare de omstændigheder, der førte til, at bestyreren af det Hvide Hus' "Situation Room" blev bedt om at følge med dig til Florida i den uge.

7. Hvilken grund var der til, at du blev siddende, efter at Andrew Card informerede dig om, at et andet fly havde ramt det andet World Trade Center-tårn, og at USA var under angreb?

Omtrentlig hvor længe blev du i klasseværelset efter at have modtaget Andrew Cards besked?

8. På hvilket tidspunkt blev du klar over, at andre fly var blevet kapret ud over Flight 11 og Flight 175? Hvem underrettede dig om dette? Hvad var dine handlinger som øverstbefalende i USA?

9. Præcis hvilke informationer (mundtlige eller skriftlige) vedrørende terrorister, mulige angreb og -mål modtog du fra samtlige kilder i perioden begyndende med overgangen mellem Clintonregeringen og din egen og indtil 11. september 2001?

Dette inkluderer briefinger og kommunikationer fra:

- Afgående Clinton-ansatte.
- CIA, FBI, NSA, DoD og andre efterretningstjenester.
- Udenlandske efterretningstjenester, regeringer eller udsendinge.
- National sikkerhedsrådgiver Condoleezza Rice.
- Richard Clarke, tidligere anti-terror-ekspert.

10. Hvad præcis fik du at vide i den daglige briefing af præsidenten (Presidential Daily Brief) d. 6. august 2001 om terrortruslen mod vores land? Bad du om udførelse af nogen efterfølgende handlinger? Bad du om at få fremstillet yderligere rapporter?

11. Modtog du som øverstbefalende fra d. 1. maj 2001 indtil d. 11. september 2001 nogen information fra nogen ansat eller agent i efterretningstjenesterne om, at Osama bin Laden planlagde at angribe dette land på dets egen jord ved at benytte fly som våben, med New Yorks vartegn som mål i ugen omkring 11. september, eller på den eksakte dato 11. september?

12. Hvilke forsvarsforanstaltninger foretog du som svar på advarsler forud for 11/9 fra 11 nationer om et terrorangreb, hvoraf mange nævnte et angreb på det kontinentale USA? Forberedte du nogle retningslinjer som svar på disse handlinger? Hvis ja, med hvilke resultater?

Pårørende til ofre for 9/11 er blevet skarpe kritikere af Bush og co.

13. Foretog du som øverstkommanderende, eller nogen aktør for den amerikanske regering, i perioden fra d. 1. maj 2001 til d. 11. september 2001 forhandlinger eller drøftelser med Osama bin Laden, en aktør for Osama bin Laden eller al-Qaida? Foretog du, eller nogen aktør for den amerikanske regering, i samme periode forhandlinger eller drøftelser med nogen fremmed regering, dens aktører eller embedsmænd vedrørende Osama bin Laden? Hvis dette er tilfældet, med hvilket resultat?

14. Dit program for 11. september 2001 havde været offentliggjort siden 7. september 2001. Emma T. Bookerskolen ligger kun fem miles fra Branterton lufthavn, så du, og dermed også børnene i klasseværelset, kunne have været et mål for terroristerne d. 11. september. Hvilken var baggrunden for, at Secret Service lod dig blive på Emma T. Booker Elementary School, selvom de var klar over, at USA var under angreb?

15. Forklar venligst, hvorfor du forblev på skolen i Sarasota, Florida, for at holde pressekonference, efter at du var færdig med at høre børnene læse, når du som mål for terroristerne, med din tilstedeværelse, potentielt satte børnenes liv på spil?

16. Hvad var formålet med de adskillige stop, Air Force One [præsidentens fly, red.] foretog d. 11. september? Var Air Force One på noget tidspunkt den dag et mål for terrorister?

17. Var der en grund til, at Air Force One lettede uden militæreskorte, selv efter at der var gået lang nok til, at mili-

tære jagere kunne have været ankommet?

18. Hvad gjorde, at du nægtede at frigive oplysninger vedrørende fremmede magters støtte til terroristerne, illustreret ved de 28 utilgængelige sider i Joint Intelligence Committee Inquiry Report? Hvilke handlinger har du personligt taget siden 11. september for at komme udenlandske staters støtte til terrorisme til livs?

19. Hvem godkendte, at medlemmer af bin Ladens familie kunne blive fløjet ud af USA, mens alle flyafgange var aflyst, når der kun var tid til, at FBI kunne afhøre dem minimalt, især når to af individerne havde forbindelse til WAMY, en velgørenhedsorganisation, der er under mistanke for at finansiere terrorisme? Hvorfor blev medlemmer af bin Laden-familien tildelt dette særlige privilegium – et privilegium, der ikke var tilgængeligt for amerikanske familier, hvis elskede blev dræbt d. 11. september?

20. Forklar venligst, hvorfor ingen på noget niveau i vores regering endnu er blevet gjort ansvarlig for de utallige fiaskoer op til d. 11. september?

21. Kommenter venligst det faktum, at Osama bin Ladens profil på FBI's liste over de 10 mest eftersøgte ikke inkluderer 11. september-angrebene. Hvornår var, efter din erfaring, sidste gang en aktør for vores regering havde kontakt med Osama bin Laden? Hvis det var før 11. september, hvad var den præcise dato, og hvad var baggrunden for mødet?

22. Fastholder du stadig, at Saddam Hussein var i forbindelse med al-Qaida? Hvilke beviser har du på nogen forbindelse mellem al-Qaida og Hussein-regimet?

23. Hvilke individer, regeringer, efterretningstjenester, institutioner eller grupper kan have haft fordel af angrebene 11. september? Forklar venligst præcis, hvordan du mener, disse har haft fordel af angrebene.

Fiktion og virkelighed

Ifølge CNN er der indtil nu blevet dræbt 753 "koalitionssoldater" i krigen mod Irak. Det er flere end i Vietnamkrigens første to år. Konservative estimater siger, at mellem 8.865 og 10.715 irakiske civile har mistet livet.

Hertil kommer tusindvis af irakiske tvangsudskrevne teenage-soldater (jeg har set dem med mine egne øjne), medarbejdere i internationale organisationer (FN, Røde Kors m.fl.) og udenlandske forretningsfolk, herunder "koalitionens" lejesoldater.

Alle de officielle begrundelser for krigen er faldet sammen som de tankespind, fordrejninger og åbenlyse løgne, de var.

I en lækket rapport fastslår Tredje Infanteridivision i USA's hær, at man udelukkende har kaldt sig en befriende styrke af "politiske grunde".

Samtidig bliver det mere og mere tydeligt, at USA's administration SOM ET ABSOLUT MINIMUM var advaret om 11. september på forhånd. Flere og flere amerikanere og andre sætter åbent

spørgsmålstegn ved den officielle konspirationsteori, mens løgnene og fordrejningerne tiltager i styrke fra det Hvide Hus og de selvcensurerende medier.

Den tidligere britiske miljøminister Michael Meacher, tre tyske efterretningseksperter, en tidligere vice-justitsminister i Pennsylvania, Phil Berg, og chefen for det russiske luftvåben har alle udtalt, at den officielle historie ganske simpelt er umulig.

Familiemedlemmer til ofre fra 11. september har offentliggjort en liste med 23 kritiske spørgsmål til Bush-regeringen, som de kræver, at han svarer på under ed.

Kommissionen, der skulle undersøge, hvad der egentlig skete, er besat af folk med forretningsforbindelser til bin Laden-familien og kendte sponsorer af terrorisme. Offentligheden har krav på sandhed. Specielt i en tid, hvor den ene krig afløser den anden og frihedsrettigheder indsnævres hurtigere, end man kan nå at hviske "Rigsdags-branden".

Alt imens dette paraderer forbi vores lukkede øjne, holder den danske presse fast i en fiktion om, at vi i Vesten har brugt over 150 milliarder dollars, fordi vi ville sikre irakernes menneskerettigheder.

Det er en skændsel, og hvis det ikke snart stopper, vil der ikke være nogen menneskerettigheder at sikre.

Peter Kofod

Tidligere menneskeskjold i Irak

Se mere på:

www.CensurNyt.dk

OKTOBER BOG BUTIK

København

Ved Sønderport 18

2300 København S

35 43 49 50

Åbningstid:

Mandag-torsdag 16-17.30

Lørdag 11-13

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

APK SOMMERLEJR 2004

på Nordfyn

Indsigt - Debat - Samvær

Lørdag 10. juli - fredag 16. juli

En aktiv rød sommerlejr

Opstart med:

Anti-imperialistisk weekend

lørdag - søndag den 10. -11. juli

→ **USAs krige og kamp for verdenskontrol**
 → **Danmark ud af EU: Monopolernes forenede stater, ny aggressiv supermagt -unionstraktat og europahær**

lejren vil iøvrigt behandle disse emner:

→ **Fælles kamp mod kapitalen**

→ **Socialismen er fremtiden**

→ **APK: Hvem - hvordan - hvorfor**

Pris den 10. juli - fredag den 16. juli:

Voksne 1140 kr. (6 overnatninger) Pr. overnatning 190 kr. Reduceret pris for fattigrøve: 900 kr. Børn under 7 år gratis. Fra 7-13 år 270 kr.

Tilmelding og nærmere oplysning:

Tlf. 20 95 32 17 | e-mail: oktoberfyn@get2net.dk

Strøttanker: Med kniven på struben

USA: Intet arbejde i miles omkreds, fogeden banker på døren, gælds-fængslet venter, og konen er gravid igen. Et andet sted lever og arbejder illegale indvandrere under slavelignende forhold. Sådanne steder slår hvervekontorerne telt-pælene op med den forjættende meddelelse: Meld dig til arbejde i Irak, og få en løn på 50- til 80-tusind kroner om måneden, og hvis du arbejder mere end 6 måneder, får du dem oven i købet skattefrit. Er der et valg?

Irak: Dine forældre var med til at smide den af englænderne indsatte konge ud i 1958. Din far døde i Husseins fængsel. Din fætter var med i Golfkrigen, hans børn bliver misdannede og dør efter fødslen. Under sanktionerne rejste du til et naboland for at tjene penge til familiens underhold. Da du kom hjem, var huset bombet og din mor syg af forurennet drikkevand. Nu er det eneste arbejde, der er at få, at hjælpe amerikanerne med besættelsen og de udenlandske firmaer med udplyndringen. Er det et valg?

Privatiseringen blomstrer som aldrig før under besættelsen af Irak. Peter W. Singer fra udenrigspolitiske studier i The Brookings Institution – en af det amerikanske erhvervslivs tænketanke (<http://www.brookings.edu/index.htm>) – har skrevet et par lange artikler om det den 15. og 16. april. Jeg bringer her et kort sammendrag af udvalgte dele af Peter W. Singers artikler med mine kommentarer flettet ind.

Private militær-firmaer (PMF) i alle størrelser er vokset frem. PMF'er i Irak har privatansatte fra mere end 30 nationaliteter – det kan man jo også kalde en international koalition.

PMF-personale arbejder i mere end 50 konflikt-zoner verden over, med et årligt provenu estimeret til 100 mio. dollars. Det er også globalisering! Guantanamo-basen blev indrettet af Halliburton, og forhørene der gennemføres af firmaet Titan. PMF-industri var en af de få brancher, der lukkede på den 11/9.

Irak er det største marked i nyere tid for privatiseret militær-industri. Der er anslået i Irak 15-20.000 privatansatte militærpersoner. De har samlet haft større tab end nogen allieret. Opgaverne for PMF-ansatte i Irak er mangeartede, men

fælles for de fleste er, at det er kritisk for besættelsesmagten, om de bliver udført. Det er opgaver som logistik, vedligeholdelse og træning af det lokale politi og militær. Før krigen deltog PMF'er bl.a. i opretholdelsen af forsyningslinjer, træningsøvelser og kamp-planlægning i Kuwaits ørken, baseopbygning og vedligeholdelse af avancerede våbensystemer (Halliburton). "Efter" krigen står de nu for opbygning og træning af politistyrken (DynCorp), paramilitære styrker til bevogtning af olie-felterne (Eriny, et nyt firma, der hverver sydafrikanske soldater og politi, der har arbejdet for apartheid-styret), den irakiske hær (var tiltænkt et firma tæt forbundet med Chalabi, men går i udbud igen) og beskyttelsen af Paul Bremer!

DynCorp er ejet af CSC, som også opkøbte det danske edb-firma Datacentralen, som så blev til CSC-Danmark. De løser bl.a. opgaver for ... forsvarsministeriet! DynCorp er bl.a. involveret i anti-guerilla-krig i Filippinerne og Colombia.

I Danmark opererer også firmaerne Shield og Group4Falck med rekruttering o.l.

Privatiseringen flytter offentlighedens søgelys væk fra krigens politiske omkostninger, og det bliver op til det enkelte firma, om tabene af menneske-

liv offentliggøres.

Der er også andre problemer forbundet med privatiseringen. Når firmaerne ikke er underlagt militær justits, kan de heller ikke beordres til at tage visse risici. Det kunne tænkes at få betydning for kritiske forsyninger såsom olie og fødevarer. I februar beklagede flere underleverandører sig således over, at de ikke var blevet betalt af Halliburton, og truede med at afskære fødevarerleveringen til USA-tropperne. På et tidspunkt var fem personer ansvarlige for styringen af en kontraktsum på 18 milliarder dollars. Resultatet blev en række underhåndsbetalinger og formodet svindel.

De fire mænd, der blev myrdet i Fal-lujah, var ansat i firmaet Blackwater. Få dage efter forsvarede dette firma hovedkvarteret i Najaf mod shiiterne.

Gbe

Til læserne

Der er stadig ingen endelig afgørelse på Kommunistisk Politiks klage over fjernelse fra portostøtteordningen. Vi vender tilbage hertil i næste nummer.

Redaktionen

Udskæld

Mobning og irettesættelse hørte barn- og ungdommen til, og grundlagde tankerne om bred hævn senere i voksenlivet.

Skridtet blev taget og fuldført, da han meldte sig ind i et af borgerskabets vælgerforenings partier, med valg til folketinget for øje.

Nu sidder han sammen med andre "folkevalgte" og udskælder befolkningen, - udsætter denne for det ene nedskæringsfelttog efter det andet, - men den største af alle kunster var han særdeles lydhør overfor:

- at give kapitalen og dennes støtter hvad forventes og forlanges, - for derved ikke at bringe sig og sine i unødige ulykke.

NB

Det skrøbelige JA

Kravene til dette års overenskomstfornyelse for 650.000 ansatte i størsteparten af den private sektor var klare. Arbejdspladserne havde efter fire lange års ventetid på forkant fastsat utvetydige solidariske krav: 110 kr. i timen som mindsteløn, 12 kr. mere på lærlingesatserne, 30 timers arbejdsuge for skifteholdsarbejdere og 35 timer for øvrige i en maksimal toårig overenskomstperiode!

Det burde være til at forstå!

Det blev til en levetid på tre år med krummer til lærlinge og mindstelønnen. Samtlige kan til gengæld se frem til yderligere fleksibilitet på den ugentlige arbejdstid og almindelig timeløn ved overarbejde i forbindelse med konflikt.

Den solidariske platform blev vendt til et resultat, hvor de svageste blev svigtet, mens arbejdsgiverne og forbundstoppene igen blev tilgodeset. 98,8 pct. af arbejdsgiverne godkendte mæglingsskitsen. LO og forbundstoppene – på nær to forbund – jubede, da resultatet af urafstemningen forelå: Et spinkelt JA bestående af mindre end 140.000 ud af de berørte 650.000 var tilstrækkeligt til en vedtagelse. Mæglingsskitsen var blevet solgt på en aftale om barselsfond, som end ikke appellerede til HK'erne, der blev betragtet som en afgørende tyngde på vægtskålen. Flertallet stemte klart JA, men stemmeprocenten i landets største forbund var historisk lav. Det ændrer ikke ved det faktum, at forbundenes massive propaganda lykkedes!

Medlemmerne i tre forbund stemte NEJ. I SiD trodsede medlemmer deres forbundsledelses anbefaling: 55,7 pct. stemte NEJ! Blik & Rørarbejdere stemte et overvældende NEJ igennem: 86 pct. vendte tommelfingeren nedad. Nærings- og nydelsesmiddelarbejderne

På arbejdspladserne eksisterer kun et minimalt tillidsforhold til LO og forbundstoppene. Til gengæld afspejler resultatet, at der i den grad mangler en alternativ opposition til arbejderaristokraterne i toppen af fagbevægelsen.

Faglig kommentar

udmærkede sig med næsten 80 pct. stemmedeltagelse, hvoraf 94,2 pct. stemte NEJ!

De mange medlemmer af de tre forbund har på grund af forligsmandslovens sammenkædningsregler fået trukket resultatet ned over hovedet de næste tre år.

Netop forligsmandsloven har i år udmærket sig ved at acceptere et JA-flertal, der i tilfælde af et tilsvarende NEJ-resultat var blevet erklæret ugyldigt på grund af den lave stemmedeltagelse, som kun var på 37 pct.

Da flertallet af medlemmerne i 1998 stemte mæglingforslaget ned med 47 pct. stemmedeltagelse, hånedes LO og forbundstoppene arbejderne som forkælede børn, der ikke kendte deres egne interesser. Resultatet førte til stor-konflikt, der senere endte med gennemførelsen af den sjette ferieuge. Fagbevægelsens ledere erklærede: Aldrig mere et 1998.

Det har de arbejdet grundigt med de efterfølgende seks år, hvilket blandt andet har fået til konsekvens, at et NEJ-resultat heller ikke ville føre til kon-

flikt. De har egenhændigt fået indført mulighed for genforhandling. Så meget for deres respekt for medlemmerne.

Der er allerede gået spekulation i den lave stemmedeltagelse. Fagbevægelsens ledere er bekymret. De mangler opbakning. Hans Jensen, formand for LO, forsøger at redde skindet ved at hævde, at stemmeresultatet er en opslutning om ledernes resultat. Han forklarer, at den lave deltagelse skyldes respekt og tryghed ved forhandlerne, men han ved bedre.

Der eksisterer kun et minimalt tillidsforhold på arbejdspladserne til LO og forbundstoppene. Til gengæld afspejler resultatet, at der i den grad mangler en alternativ opposition til arbejderaristokraterne i toppen af fagbevægelsen. OK 2004 har påtaget sig rollen at være den alternative kraft, der skulle rejse bevægelsen, men det gøres ikke ved at erklære sin opbakning til forhandlere, der på forhånd har solgt kravene til lavestbydende.

OK 2004 har ikke formået at udfylde sin rolle som opsamler af den regulære harme over løn- og arbejdsforhold, for ikke at nævne den voksende mistillid til fagbevægelsens top. Det faktum spiller også en rolle i forhold til den historisk lave stemmedeltagelse.

Der er med andre ord brug for kræfter nedefra, der tager udgangspunkt i udløsning af alle kræfter, hvilket også indebærer de af arbejdsmarkedet udstødte kræfter, der i dag nærmer sig en million arbejdere på overførselsindkomster i den erhvervsaktive alder.

I mellemtiden er det op til slagteriarbejdere, kassedamer og blikkenslagere med mange andre at skabe den front med de udstødte, der kan underminere det manipulerede JA.